

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XLII Ч. 11 ЛИСТОПАД — 1985 — NOVEMBER No. 11 VOL. XLII

Роздумування про Листопадовий Зрив	1
Л. Волинець. Пам'яті Олени Лотоцької	2
Л. Костенко. Я — жниця поденна	3
І. Чайківська. Гостина Віри Вовк	4
М. Кічоровська-Кебало. Як можна забезпечити дітей? (переклад)	5
О. Козак. Українська молодь у Польщі	6
Х. Годів-Юзич. Калейдоскоп жіночого життя	8
Подорож до Південної Америки	9
А.М. Репрезентантка журналу "Наше Життя"	13
УМ: Українська генеалогія — "хто я?"	14
Курс виготовлення прикрас на ялинку	14
Дарунки	34
Пожертви	34
Замість квітів	34
Вісті з Централі: Відбулося засідання Головної Управи СУА	15
Фонд ім. О. Лотоцької	16
Стипендійна Акція СУА	17
Г. Ключко. Що читати? "Українські стіби"	18
Our Life	
A Tribute to a Great Lady	19
Thoughts and Reflections... An Editorial	19
M. Bohachevsky-Chomiak. <i>Reaching Out: In Matters...</i>	20
Board Meeting Held	21
N. Diuk. <i>Women in Soviet Ukraine</i>	22
The Ukrainian Museum: A Cultural Experience "Who Am I?"	23
M. Baczynsky. <i>A Slice of Life — on the lighter side</i>	25
Cook's Corner. Christmas Baba	27
Л. Гриців. Наше харчування	28
Х. Навроцька. Практичні поради	29
Хроніка. Округа Філадельфія	30
Допис відділів	33
Річні збори	33
Пожертви	35
Посмертні згадки	36

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

108 Second Ave.

New York, N. Y. 10003

Tel. (212) 533-4646

Редактор Ольга Лісківська

Tel. (212) 674-5508

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Редактор — Ольга Лісківська

Редактор "Our Life" — Марта Бачинська

Мовна редакція — Наталя Ливицька-Холодна

На обкладинці: Знімка Олени Лотоцької, 1954 р.

Cover: *Olena Lototsky, 1954.*

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

Copyright 1983 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

International Copyright Secured — All Rights Reserved

Published in U.S.A.

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська	— голова
Марія Томоруг	— 1-ша заступниця голови
Марта Данилюк	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця для справ зв'язків
Олена Мельничук	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі	— англійська секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Іванна Ратич	— фінансова секретарка
Ірена Куровицька	— вільний член
Марія Радович	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Любов Волинець	— музейно-мистецька
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Анна Максимович	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Марія Кондрат	— Філадельфія
	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ольга Тритяк	— Нью-Джерсі
Тетяна Сілецька	— Огайо
Марія Наваринська	— Чикаго
Евстахія Матвієнко	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук	— голова
Евгенія Новаківська	— членка
Ольга Літелло	— заступниця
Леся Гой	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2.
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

РОЗДУМУВАННЯ ПРО ЛИСТОПАДОВИЙ ЗРИВ

*Чи сумно вам, чи радісно читать,
Оповідання про велику драму?
То хочеться над вами заридать,
То заспівать з раптового нестяму...*

Леся Українка

Кожним роком все більше й більше віддаляємось від дати Листопадового Зриву, що раніше був безумовно найбільшим після 22-го січня національним святом.

Колись ми святкували цей день винятково урочисто всупереч усім заборонам і переслідуванням польської влади на терені Західніх Земель України, а може саме власне тому.

Пізніше, вже у переселенчих таборах дбали про відзначення річниці Листопадового Зриву ті, які були його співучасниками і які хотіли передати легенду про нього молодшому поколінню.

На нових місцях поселення ми далі продовжували цей гарний звичай: пластова молодь влаштовувала Листопадові марші, на академії запрошувано як достойних гостей Українських Січових Стрільців, а очевидці оповідали про славні Листопадові дні коли українці перебрали владу у Львові.

Минають роки за роками, очевидців Листопадового Зриву й проголошення самостійності Західніх земель України майже вже немає між живими, а молодші покоління, які з принципу насторожені до всіх українських національних річниць та способу їхнього святкування, щораз рідше згадують день 1-го листопада. Бо ж як тут мати великий пієтизм до проголошення незалежності однієї частини України, як опісля святкуємо Свято Державности й Соборности, святкуємо проголошення державности 30-го червня 1941-го року, проголошення самостійности Карпатської України, роковини смерті Петлюри, Коновальця, Чупринки, Бандери, День солідарности з українськими сучасними політичними в'язнями, День молитви в пам'ять Великого Голоду й багато інших національних річниць.

І так значення 1-го листопада 1918-го року потопає у повені інших роковин і національних дат.

А шкода. Бо це був перший справжній національний зрив, на який відважилася горстка свідомих мешканців тодішньої Галичини і який збудив повну свідомість свого походження і бажання самостійности у широких масах галичан. Це був зрив, у якому взяло участь також українське жіноцтво, хоча воно не було співтворцями самого Акту Листопада.

Тому, не слід про нього забувати й не слід того факту викреслювати з теперішнього життя, хоч незадовго будемо відзначати сімдесят-річчя того пропам'ятного дня.

Він, — це частина нашої історії і то ясної історії, хоч так короткотривалої. А ясні моменти треба плекати й про них завжди пригадувати прийдешнім поколінням, бо ми надто часто відзначаємо роковини сумних подій та таким чином виховуємо молодь, яка з часом доходить до переконання, що українське життя переповнене лише панахидами.

ПАМ'ЯТІ ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

Цього року минає десять літ з дня смерті Олени Лотоцької, однієї із співзасновниць і довголітньої голови Союзу Українок Америки та визначної громадської діячки. Пишучи спомин про визначних людей, ми часто узагальнюємо їхні заслуги та відданість. У випадку Олени Лотоцької, звеличчування її особи щодо її відданості, посвяти та працьовитості не є ніяким перебільшуванням лиш ствердженням фактів.

З перспективи 10-ох літ можемо краще, глибше та ясніше окреслити працю покійної, проаналізувати її задуми, приглянутися невисловленому, ненаписаному, але виявленому в праці заповітові та дороговказові Олени Лотоцької для нашої організації.

Людина, яка цілковито посвячується громадській праці, часто спонукана до цього якимсь моментом, подією, що заволодіють її еством і захоплять її якоюсь ідеєю, яка стає найважливішою ціллю в житті й до якої вона змагає незважаючи на всякі перепони. При тому, добрий та чесний громадський діяч веде працю завжди з думкою про майбутнє. Він пильнує, щоб те, що виплекано в сучасності мало силу розвиватися в майбутньому. Він думає про тривалість праці на довгі роки, про підготовку нових провідників, які будуть вміло продовжувати діло. Добрий провідник ніколи не веде працю так, що починає від себе й кінчить на собі, а при відході каже "хай діється Божа воля". Так роблять амбіціонери, кар'єристи, не ідейно спрямовані провідники, спрагли слави, титулів та лаврів. Вони спалахують солом'яним вогнем, блиснуть і залишать по собі попіл, який так легко роздує вітер. Справжній провідник, коли починає якесь діло, приготує ґрунт, ниву на добрі жнива й не турбується тим, чи жнива будуть за його життя, чи за життя наступних поколінь. Його турбує тільки якість плодів та вічна родючість ниви.

Олена Лотоцька це ідеальний приклад доброго, справжнього громадського провідника, вповні відданого ідеї. Вона підготувала в Союзі Українок добрий, здоровий ґрунт на багаті жнива.

В священичому домі о. Антона Фолиса, Олена, найстарша донька, виростала в культурній атмосфері, де відданість діда, батька, дядька громадській праці була на денному порядку. Згодом, коли Олена стала жінкою о. Василя Добуша та поселилась в Америці, її становище їмості вимагало від неї зустрічей з парафіянами та участі в праці громади. Повдовівши та вдруге одружившись з Володимиром Лотоцьким, редактором українських часописів

Олена Лотоцька, 1947 р.

Olena Lototsky

(Свобода 1913-1926, Америка 1927-1943, Народна Воля 1943-1946), Олена ще більше нагоди мала брати участь у громадській праці. Але це були лиш початкові спроби.

Найважливішою подією, яка мала рішальне значення і що спонукала Олену посвятити своє життя праці для української громади, була її участь у з'їзді Міжнародної Жіночої Ради в Вашингтоні в 1925 році. Тут вона побачила, як працюють жіночі організації в світі, як багато корисного може зробити українська жінка, коли вона буде свідомою громадянкою та стоятиме в рядах сильної репрезентативної організації. Вона вперше почула як чужинка Лейді

Абердін, обстоювала та боронила право української жінки бути членкою Міжнародної Жіночої Ради. Перебіг з'їзду мав надзвичайний ефект на Олену. Вона тоді зрозуміла, який великий потенціал лежить невикористаний в українській громаді, а головним чином між українськими жінками через брак доброго провідництва. За всяку ціну вона хотіла цей потенціал зрушити та спрямувати на добру дорогу, ужити його для добра важливої ідеї.

Незабаром постав СУА, і Олена цілковито віддалася праці організації займаючи різні пости: секретарка, заступниця голови, редакторка "Нашого Життя", довголітня голова і навіть урядничка канцелярії СУА. Ні одна позиція не була для неї зависока чи занижка бо йшлося про ідею і успішне виконання праці. І лиш цілковита фізична втома 77-ти літньої жінки та хвороба спричинили її відхід від активної праці в СУА.

Організаційні справи СУА завжди були найтруднішими й саме цю ділянку праці часто Олена брала на себе. Вона особисто об'їздила місцевості, де були українські згуродження та заохочувала жінок до праці в організації. Вона пояснювала їм цілі та вчила як провадити збори. Коли денебудь праця в зорганізованих клітинах підупадала, вона знову туди їхала, підбадьорувала, заохочувала. Робила ці поїздки часто за власні гроші та в кожную вільну хвилину від заробіткової праці. Вона була свідомо того, що загал жіноцтва треба час від часу підсилювати більшими починами, щоб скріпити солідарність і дати тривку основу організації. Так за її заходами відбувся Перший Жіночий Конгрес в Америці, в Нью-Йорку 1932 році. Під час Світової Виставки в Чикаго СУА бере участь та виставляє в українському павільйоні

новозакуплену збірку народнього мистецтва. Скликає Світовий Конгрес Українського Жіноцтва у Філадельфії в 1948 році та починає видавати журнал СУА "Наше Життя".

Свій успіх у праці Олена Лотоцька завдячувала у великій мірі своєму вмінню порозуміватися з людьми різних прошарків і своєму щирому чесному підході до людей. Вона притягала до управи вартісних, здібних одиниць, які своєю працею та знанням приносили користь організації. Заохочувала теж і молодших членок, щоб вони приглядалися та вчилися організаційної та громадської праці. Вона ніколи не турбувалася тим, що хтось із її співробітниць відбере від неї головство. Турбувало її тільки те, чи буде кому перебрати провід організації і в тому напрямку робила підготовку. З-поміж усіх громадських діячів в Америці, Олена Лотоцька єдина зуміла створити міст порозуміння і співпраці між членками СУА старої еміграції і нової і цим скрипила організацію. Вона не дала старому завмерти, щоб нове будувати, бо знала, що без коріння жадний новий організм довго не проіснує.

Розуміла потребу змін в праці, і хоч як важко було їй переставитися на нові організаційні шляхи, проте ніколи не здержувала, не нищила нових ідей, коли бачила, що вони є корисні організації.

Вчила цінити працю кожної одиниці й особисто уболівала над тим коли бачила, що дехто з нової еміграції погорджує працею тих, що починали діло.

В своїй праці Олена Лотоцька була рішуча, але й терпелива, вперта але й вирозуміла, зарадна і заповзятлива. Грунт для праці організації, який приготувала, зерно, яке посіяла зі своїми першими співпрацівниками постійно дає добрі жнива.

•
Я — жниця поденна.
Тяжка моя нива.
За ціле життя я не вижну її.
Але запитайте —
чим я щаслива?
Припливом снаги дивовижної.

Хай спека обпалить. І злива оплаче.
І стомлені руки заніють вві сні...
Я — жниця довічна.
Працею терпляче.
За радість труда.
І за тисячний сніп.

У мене в руках благодатна напруга.
Нап'юся води,
розігнуся на мить —
невижата смуга,
невижата смуга
достиглим колоссям на вітрі бринить!

ЛІНА КОСТЕНКО

1961

ГОСТИНА ВІРИ ВОВК

Довідавшись в квітні 1985 р. з листа Віри Вовк, про її приїзд до США, Округна Управа в Нью Джерзі вирішила влаштувати їй авторський вечір. Намітили це у нашій програмі, але без остаточного речення.

Коли Віра Вовк несподівано прибула до Нью-Йорку, наш календарець імпрез був уже заповнений. Все таки хотілось членству зустрітися з поеткою. Шукаючи різних нагод на цю зустріч, ми зосередилися на 86-му Відділові в Ірвінгтоні, який запросив В. Вовк на свою імпрезу 13-го жовтня ц. р. і при цій нагоді вона сказала кілька слів про себе і свої твори.

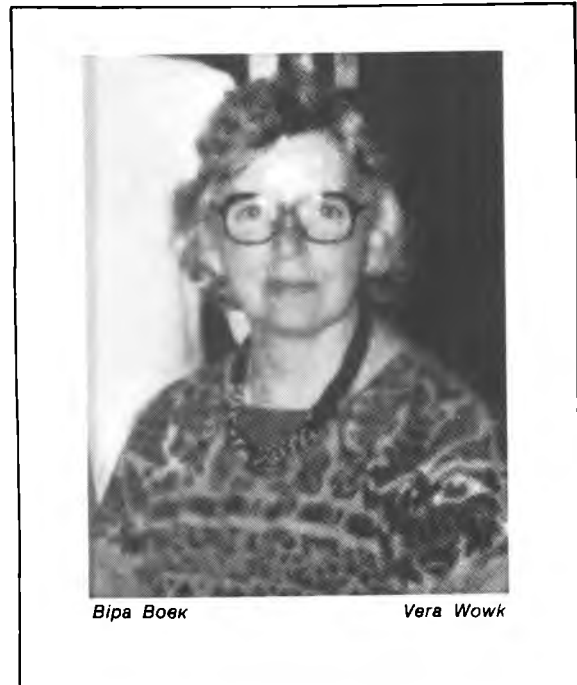
* * *

Відвідуючи Бразилію, ми найдовше спинились на Ріо-де-Жанейро, де вирішили побачитись з Вірою Вовк. Ідемо в гостину до неї. Ідучи містом, любуємося цікавим положенням його над океаном і подивляємо поодинокі гірські формації таки в самому місті, що височіють поміж високими модерними будівлями. Доходимо до будинку, де живе Віра і як тільки господиня відкрила двері, ми наче попали у інший, власний, нею створений світ.

На тлі тяжких темних меблів, включно із чорним лискучим піаніном, аж горіли гуцульськими барвами накривала на кріслах, столах і килими на стінах. Кожна мистецька дерев'яна чи керамічна прикраса — це спомин від друзів, спомин із подорожей, спомини із зустрічі з Україною "Оце мої писанки" — показала Віра на виточені з агату яєчка, що їх природні слої укладаються у різні кольорові взори. І книжки, книжки ... українські, німецькі, португальські. Навіть борщ, бразилійська страва, і чорна міцна кава, обов'язково без молока, були подавані в посуді, що нагадували нам миски й дзбанки з української хати.

Ми вийшли з Вірою, щоб побачити старий майдан типовий для еспанського середньовічного будівництва; будівлі прикрашували малі віконця і малі балькони, що них "шляхетні донни" спостерігали життя у місті. Коли відвідали галерію одного бразилійського мистця, багато молодих людей, студентів і старших знайомих вітали по дорозі нашу поетку, знаючи її з університету. (Віра Селянська, літературне ім'я Віра Вовк, є головою відділу німецької мови в університеті де й викладає).

* * *

Віра Вовк

Vera Wowk

На зустрічі у 86-му Відділі Округи Нью Джерзі, Віра Вовк поділилася з нами з своїми думками та досягненнями своєї праці:

Кожна доросла людина питається себе про сенс свого життя і старається намітити собі життєвий плян. Це особливо потрібне в нашому становищі. Якби ми були державною нацією, ми могли б жити більш приватним життям. Однак у сьгоднішніх обставинах ми мусимо думати й діяти групово, бо йдеться не тільки про те, щоб біологічно прожити, але щоб зберегти наші національні гени.

Я взяла собі за завдання побудувати міст між Україною і Бразилією, але обставини довели мене до того, що насправді доводиться поширити діяльність на цілий континент, а навіть на цілий латинськомовний світ.

Ідеться особливо про українську книжку, отже я посвятилася видавничій дії. Наскільки наші видання часто поганенькі, я рішилася плести проти загальної течії і видавати старанні, репрезентативні книги. Мені важливо, який формат має книжка, який папір, яку обкладинку, який шрифт, як вона клеєна, зшивана, який розклад тексту на сторінці й т. д.

Мої видання, назagal, дво або тримовні з кольоровими ілюстраціями, що їх сама

Закінчення на ст. 12

"Як можна забезпечити дитину...?"

Переклала з англійської мови
Марта Кічоровська — Кебало

Як можна забезпечити дитину, яка лишається дома сама по школі, поки мама або тато не вернуться з роботи? Хоч нема як її охоронити стопроцентно від кожної небезпеки, подаємо поради, які були подані в журналі *GFWC Clubwoman* за листопад 1985 р.

Остерегти дитину, щоб не входить до хати, якщо зауважить, щось підозріле, як наприклад відхилені двері чи розбите вікно. Можливо, що хтось закрався до хати. В такому випадку, дитина повинна зайти до сусідів і попросити, щоб зателефонували на поліцію.

- Коли дитина приходить до хати, вона відразу повинна подзвонити до батьків, до сусідів або до другої дорослої особи, з якою наперед домовлено.

- Наказати дитині завжди замикати двері на ключ, коли вона сама лишається дома. Так само радять залучити радіо чи телевізію і наставити так голосно, щоб було чути надворі (але не так голосно, щоб докучати сусідам). Це робить враження, що є більше людей в хаті.

- Якщо біля хати є басейн чи озеро, заборонити дітям іти до води в несприятливості батьків.

- Увечорі, коли темніє, дитина повинна засвічувати світла в різних кімнатах в хаті, але перше треба заслонити всі вікна, щоб не було видно знадвору, хто є дома.

- Дитина повинна відповідати на телефон, але нехай ніколи не признається, що вона є дома сама. Коли хтось питатиме дитину де батьки, вона повинна сказати, що батьки не можуть в ту хвилину прийти до телефону. Дитина нехай запише прізвище та число телефону, щоб батьки могли віддзвонити.

- Якщо дитині дозволено запрошувати товаришів до себе, вона насамперед мусить порозумі-

тися і попросити дозвіл на це в своїх батьків. А "молоді гості" мусять дотримувати певного порядку устійненого господарями дому.

- Дитина повинна вивчити напам'ять своє ім'я і прізвище, свою адресу, назву міста й штату поселення, як також число власного телефону.

- Перевірити чи дитина, знає, як треба правильно реагувати якщо хтось отруїться, у випадку пожежі, або будь-якого іншого непередбаченого випадку.

- Наказати дитині, що після школи вона не сміє нікуди йти з дорослою особою, яка несподівано з'являється. Навіть коли ця людина запевняє, що батьки про це знають. В цьому випадку, можна користуватися якимсь словом-гаслом, щоб дитина була певна, що така особа справді домовлялась з батьками.

- Якщо дитині здається, що за нею хтось стежить, нехай вона не йде просто додому, а прямує в будь-яке публічне місце чи до сусідів.

- Не одягати дитину в сорочки чи інше вбрання, які прикрашені іменем дитини. Чужий, який назве дитину по імені може тоді дуже легко переконати дитину, що він є знайомий родини.

- Бажано є зробити відбитки пальців (fingerprints) дитини. Це допоможе поліції в найгіршому випадку. Викрадачі дітей дуже часто змінюють зовнішній вигляд дитини.

Найважливіша порада це те, щоб говорити з своєю дитиною в такий спосіб, який викликає в неї довір'я і охоту ділитися своїми думками й переживаннями. Батьки, які б вони не були зайняті, мусять мати час виключно на те, щоб вислухати своїх дітей і таким чином виробити справжню комунікацію з ними.

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК СУА

Управа 62-го Відділу СУА в Глен Спей, Н. Й.
щиро вітає нових союзників: Наталію Гаврилюк, Анну Грицьковян, Людмилу Костюк, Ану Одуляк, Марію Подоляк та Юстину Попович.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ В ПОЛЬЩІ

11-го травня 1985 р. в Торонті відбувся дискусійний панель на тему "Рік Молоді й наші сподівання". Він був організований Виховною Комісією СФУЖО. Брала участь, як панелісти, представники молодечих організацій.

Олександра Козак — українка, нова емігрантка з Польщі була одна з цих панелістів. У Польщі О. Козак студіювала музику в Гданському університеті, брала участь в організуванні студентського та загального українського культурного руху. Від листопада 1984 р. перебуває в Торонті.

подаємо її опис праці української молоді в Польщі.

* * *

Справа молоді і її активна участь в розвитку культури й національної свідомості кожного народу є дуже важливою, а зокрема тут, на чужині, далеко від рідних, українських земель. Це справа "бути" або "не бути" української нації. Це сила, надія і гордість всіх нас, українців, розсіяних по цілому світі. Справи молоді належало б розглядати не тільки з нагоди "Року Молоді", але постійно так, як виростають нові покоління збільшуючі нашу громаду й впливаючі нового, свіжого духа в наші старі, але все-таки актуальні проблеми.

Дивлячись очима емігрантки, яка недавно приїхала з Польщі, хочу коротко розказати про діяльність молоді у державі в котрій проживала. Молодь у Польщі займає дуже важливе місце та грає провідну роль у кожній ділянці української діяльності — як організатори багатьох культурних імпрез, як адміністратори в домівках Українського Суспільно-Культурного Товариства (УСКТ), виконавці мистецьких програм, тощо.

Дійсно, тяжко знайти місце, де бракувало б молодих людей. Їхня праця сповнена енергії та молодечої відданості, героїзму й ідейної мудрості у скріпленні й вшануванні того, що рідне, що українське.

Найважливішою організацією, яка єднає і помагає молодим людям розвиватись є Українське Суспільно-Культурне Товариство (УСКТ), при якому, організуються численні, вокально-інструментальні ансамблі, хори й театральні гуртки.

Зацікавлення життям і бажання осягнути як найбільше знання про свій нарід, спонукають до пізнання історії. Тут саме, відбуваються доповіді й цікаві дискусії, які підготовляють історики, поети, а часами сама молодь.

Кожна важлива подія, пов'язана історично з нашим народом і яка надається до відзначення, знаходить відгук у влаштуванні концертів і академій у сві-

тлицях УСКТ. Тут відбуваються також лекції гри на бандурі, навчання дітей рідної мови, містяться бібліотеки. Це все витворює чудовий, приемний, немов родинний настрій.

Деякі концерти, як щорічний, традиційний "Молодіжний Ярмарок", що відбувається у Гданську, здобув собі таку велику популярність, що треба було придбати більше приміщення. Сама назва доводить, що це є свято молоді бо ж вона його організує і виступає в дуже різноманітній програмі. Кожного року в листопаді у Гданськ приїжджають тисячі молодих людей з далеких сторін, не раз з протилежного кінця Польщі, щоб зустрітись зі своїми знайомими, побалакати, пізнати нових, побавитися на величезній, спільній забаві й вкінці, вертатись до свого місця замешкання втомлені але задоволені й щасливі.

Іншою точкою діяльності, яку за останніх пару років молодь зуміла цілковито перебрати є загальнокраєві фестивалі, які відбуваються раз на два роки. На жаль, частіше влаштувати їх не можна через заборону Міністерства Внутрішніх Справ. Ціллю тих фестивалів є порівняння досягнень артистичних, переважно музичних, всіх осередків УСКТ у цілій Польщі. Виступають хори, ансамблі вокально-інструментальні, камерні, танцювальні групи, а увечері відбуваються концерти церковних пісень. На жаль, ці чудово організовані, на високому культурному рівні фестивалі, відомі тільки українській публіці. Уряд робить усе, щоб утримати українців в повній ізоляції від польського суспільства. Здебільшого, відомості про український культурний рух, не доходять до польського громадянства, а як доходять то з великим запізненням. Яскравим доказом цього є репортаж з останнього фестивалю, який польська телевізія показала рік після його відбуття.

Всякі перешкоди й заборони тим більше заохочують молодь і спонукають до більш енергійної праці, яка є джерелом самозадоволення і зросту національної свідомості.

В цій ідейній праці, велику заслугу має насамперед родина, а потім, українське шкільництво, яке підготовляє молодь до пізнішої, активної праці для українського народу. Але, сітка рідних шкіл у Польщі є дуже обмежена. До неї входять одна, одинока початкова школа у Білому Борі, два загальноосвітні ліцеї — у Лігницьі й Гурові Ілавецькому й кафедра Української Філології при Варшавському університеті. В цьому останньому, дуже радо приймають студентів польського походження, а українців, лише маленький відсоток. Чи виникає це зі страху перед зростом свідомості української молоді? А може з дипломатичної хитрості? Це ж бо відкриває можливість пізнати від середини справи нашого народу і його діяльності.

Лігницький, загальноосвітній ліцей випускає щороку приблизно 30 абсолювентів, свідомих українців, які чудово здійснюють вимоги суспільної праці. Але ці молоді люди одночасно пережили багато неприємного з боку своїх польських однолітків тільки тому, що ходили до українського ліцею, де відбувалось навчання рідної мови. А ті що закінчили часто мають труднощі, щоб дістатися на вищі студії. Лишається нам тільки подивляти цю молодь за її відвагу й впертість, бо все ж таки лігницький ліцей тішиться даліше великою популярністю.

Молодість — це цікавість, це досліджування історії, шукання правди й радості життя. Такий заклик вибрали собі організатори щорічних мандрівок по рідних землях Лемківщини. Студентські мандрівки відбуваються кожного літа й продовжуються два тижні. Два тижні ходження з наплечником на спині, в погоду чи в дощ, з гітарою у руці, з рідною піснею на устах, з ночуванням в стодолах на сіні, або в шатрах. Але мандрівки це не тільки приємність, це передусім наука. Наука про рідне минуле. Маршрути є обдумані так, щоб не оминати ні одного села де стоїть українська церква. Польська влада розібрала й перебудувала багато церков на костьоли, часто лише старі липи на горбочку і якийсь дерев'яний хрест, свідчать про колишнє її існування.

Жаль стискає серце, коли шукаючи рідної культури мусиш оглядати церкви, де тримають худобу або якісь склади мінеральних добрив, де є понижені іконостаси, діряві дахи чи написи — "призначене до розібрання". Образ сумний але правдивий. Місцями мандрівок є Бескиди й Бещади, там, де в сорокових роках наші молоді повстанці боролись за свободу.

Бажанням молоді пізнати рідні землі й історію народу є таке велике, що мандрівки відбувалися навіть у році коли в Польщі оголосили воєнний стан, коли перебування в приграничній зоні було заборонене. Ці мандрівки, які сполучують приємне з корисним, тішаються великою популярністю і до них горнеться щораз то більша кількість студентів і середньошкілників.

Українська молодь у Польщі не хоче діяти сама для себе, але хоче вийти назустріч польській молоді, щоб представити їй свої проблеми й досягнення в ділянці українсько-польських відносин. Не завжди це вдається. Але впертість і мудра постава українських студентів і їхніх дорадників, доправили в кінці до залегалізування секції студентів національних меншостей при Об'єднанні польських студентів.

Оголошення воєнного стану було великим переломом для української молоді. Зокрема для головних діячів, з яких багато було, як то гарно говорилося, "інтернованих", що значить — ув'язнених на якийсь час. Причиною було вислання до польського уряду петиції в справі осягнення більшої свободи на ниві української, культурної діяльності. Співавторами, в багатьох випадках була молодь.

Це лише кілька прикладів заангажування молоді в справах українського народу. Але з цього можна

зробити висновки, що немає діяльності, в якій молодь не бере участі. Вона вливає свіжість нового духа в наші досі неосягнені прагнення. Це енергія, це вулкан, який вибухає з тим більшою силою, коли його стараються стримати.

Але українська молодь проживає не тільки у Польщі чи на Україні, але також на еміграції, а саме тут, у Канаді. З перспективи мого недавнього перебування у Торонті, не можу сказати багато.

Прикметою молоді є завжди ідейна свіжість і активність. Але чомусь тут, у вільній країні, ця активність є чимсь стримана. Немає тут заборони вживати рідну мову, є змога досліджувати правдиву історію зі всяких можливих джерел, є прекрасні домівки. Але це не вистачає, щоб втягнути молодих людей у вир суспільної діяльності. Найважливіше це є прищеплення це в дитинстві почуття національної приналежності, тим більше, що проживаємо на чужих землях. І тут роля наших батьків є дуже важлива.

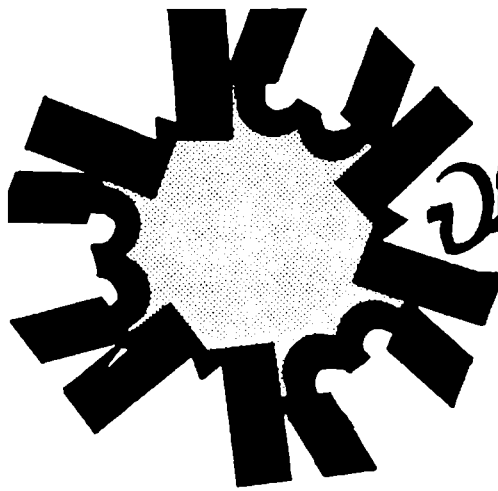
Молодь хоче вміти говорити українською мовою, хоче співати пісні, хоче бути духовно зв'язана зі своїм народом. Але це ніколи не здійсниться, коли старші не вкажуть відповідної дороги. Обставини тут є чудові — безкоштовна наука, свобода віровизнання. Беручи приклади поведінки від старших, молодь їх або приймає, або витворює свої, нові принципи. І тут починаються труднощі. Українська єдність розбита на стільки частин, скільки є домівок — центрів української культури. Молоді, стоячи на роздоріжжі, не знають в котрій бік звернутися. Ідуть слідами своїх батьків, або покидають усяку діяльність, ведучи типове американське або канадське життя.

Це відбувається в цілому світі, і це тим важливіше, що в цей спосіб тратимо безповоротно багато вартісних людей.

Наслідком розбиття українського народу у Канаді на партійне, безпартійне й релігійне, є таке саме, непотрібне розбиття молоді. Нічого поганого в цьому не було б, коли б панувала лише ривалізація між тими групами. Але тепер ця ривалізація перетворилась у заздрість і сварню, а звідси вже тільки крок до завалення зростаючого роками ідеалу єдності українського народу. Як ми, українці, хочемо будувати вільну й соборну батьківщину, коли вже на чужині, не маючи довір'я один до одного, розшарпуємо її на частини?

Дозвольмо, може, молоді розв'язати наші проблеми. Людям, які є повні свіжих сил і відданості, які не пам'ятаючи давніх непорозумінь, почнуть творити щось нове й велике. Коли вже молодь спроможна гордитися своєю національною приналежністю, це значить, що вона серцем і душею віддана українській справі. Не можна ж бо вічно її провадити за ручку й позбавлювати самостійності бо ця молодь буде виховувати наступні українські покоління. І від неї залежить "буття" української нації.

Молодь, це ж наша гордість, наша сила й наше майбутнє!

КАЛЕНДАРЬ СКОТ ЖИТТЯ

УПОРЯДУВАЛА ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

США

● *Вашінгтон.* Листопадові події у Вашингтоні цього року пройшли під знаком моряка Медведя. У столиці країни відбувся ряд демонстрацій: під Державним Департаментом, під Білим Домом та під час самого виїзду Президента Реґана до Женеві. Жіноцтво Вашингтону та околиць брало активну участь у тих демонстраціях. Як поінформовано раніше, відбулись також зустрічі та розмови з різними представниками уряду у справах, які нас цікавлять.

● Ненсі Реген, яка є почесною головою жіночих скавтів у США, була запрошена на головного промовця на бенкеті, що розпочав кампанію проти наркоманії.

● Джералдін Ферраро — перша жінка, яка стала кандидатом на заступника президента з демократичної партії. Вона тепер робить гостинні виступи з промовами. За своє комерційне оголошення вона одержала від фірми "PEPSI" 500,000.00 дол., а за свої написані мемуари, які продала *Bantam Books Inc.*, одержала 1 мільйон дол.

● У 1985 р. відзначаємо 65-ліття 19-го Додатку до Конституції США, який надав жінкам право голосування у всіх штатах.

УКРАЇНА

● Ім'я скульптора Ольги Рапай добре відоме в Україні. Її оригінальні вироби з кераміки стали окрасою інтер'єрів будинків. Нові роботи авторки виставлялись недавно в одній з київських залів. Твори Ольги Рапай — це зображення відомих казкових героїв, які приваблюють своєю оригінальністю і теплотою. Навіть квіти, одна з улюблених тем авторки, також своїми формами нагадують казкові квіти.

Улюблена тема авторки — це тема цирку. Ці твори можна порівняти з творами живопису, вони гли-

бокі та різноманітні за гамою кольорів і композиційною побудовою.

● На початку листопада цього року член-засновник Української Гельсінської групи Оксана Мешко, закінчивши термін заслання (6 місяців ув'язнення суворого режиму й 5 років заслання), повернулася з Хабаровського краю додому, до Києва.

ФРАНЦІЯ

● *Париж.* Як подає Софія Наумович при *ІНАЛКО* (так звуть гуртки студентів при Інституті східних мов, які студіюють одну з тих мов, що там викладають), створився Український "Амікаль". В місяці травні відбулося хрищення нової "Амікаль". Головою Української "Амікаль" є Зірка В. Циран, яка відкрила це свято та подала історію української культури від "Слова про Ігорів похід" аж до шестидесятників.

В програмі вечора виступило жіноче паризьке тріо: Віра Дратвінська, О. Кукловська й О. Мазурик.

Сильне враження на присутніх зробила деклямація "Кавказу" Ірини Зеленої, яка пояснила по-французьки, "що у поемі Шевченка змалював боротьбу Дагестану проти Росії, але історія повторється, бо так же само бореться тепер проти Росії народ Афганістану".

Перед українськими студентами є завдання дати кожного року бодай три вечори на україністичні теми.

ЯПОНІЯ

● Навіть в Японії, країні опанованою чоловіками жінки вибиваються на головні пости. Головним координатором продукції "Третя хвиля" при *Japan Broadcasting Corporation* є пані *Shizuko Kovayashi*. *Shizuko* одержала цю позицію внаслідок одержання найвищого висліду при іспиті побиваючи всіх чоловіків.

ПОДОРОЖ ДО ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

Беручи до уваги, що від 1981 р. число стипендіатів зросло від 149 до понад 500 в 1985 році, референтка стипендії СУА при Головній Управі, Анна Кравчук, рішила відвідати та завітатися з цими стипендіатами, особисто зустрітися з людьми, які їх рекомендують нам та устійнити з ними критерій рекомендації. Також відвідати колонії звідки переважно походять стипендіати.

Від 18-го вересня до 8-го жовтня, Анна Кравчук разом з членкою комісії стипендій при СУА Ксенею Гапій відвідали семінарії, колеґії, інтернати та школи, де вчать стипендіати СУА в Бразилії та в Аргентині. У бразилійських штатах Санта Катерина й Парана мали нагоду також відвідати батьків деяких студентів. Де б не бували, чи то в місті чи на віддаленій колонії, скрізь висловлювались подяки спонсорам і нам. Нас вітали й гостили щиро, відверто й сердечно.

Нас дуже підбадьорювали зустрічі з багатьма колишніми стипендіатами, які тепер включаються і працюють над вихованням в українському дусі доростаючої молоді. Це найкращий доказ, що вони зрозуміли ціль нашої акції. А з їхнього боку, чи можна було б в інакшій формі виявити свою вдячність?

Дозволимо собі на сторінках "Нашого Життя" висловити щире спасибі всім тим, які присвятили нам свій час, труд та увагу. Завдяки Вам, ми мали нагоду пізнати Ваш гарний край і наших українських людей у Бразилії і Аргентині.

До сьогодні мерехтять нам перед очима вишивані блюзки й сорочки — великі й маленькі. До сьогодні чуємо пісні, вірші та голоси наших стипендіатів. До сьогодні чуємо рідну мову і згадуємо Вашу ввічливість. За це й за подарунки — ще раз дякуємо. Повторюючи ваші слова, якими ви нас привітали "бувайте моцні й здорові"!

Ми повернулися додому підбадьорені й зміцнені на силі. Наші зустрічі з Вами заохотили нас до дальшої праці на користь студуючої української молоді. Ми передбачаємо, що число наших стипендіатів збільшиться, бо молодь горнеться до українських осередків та прагне вищої освіти. Надіємося, що наша жертвенна громада далі підтримає нашу акцію, як дотепер.

Референтка Стипендійної Акції подасть свої підсумки й вражіння з цієї подорожі в наступних числах "Нашого Життя".

18 — 19 вересня 1985. Виїжджаємо з Нью-Йорку до Ріо де Жанейро-

20. вересня. Приїзд до Курітіби, Парана — Бразилія:

Привітали нас на летовищі оо. Василіяни, на чолі о. Дионісій Ляхович, ректор Семінарії оо. Василіян; православний о.

прот. Микола Милуш і Гілярій Безручка, голова Хліборобського Союзу та інші. Заїхали до Семінарії оо. Василіян на Бателі, де семінаристи-стипендіати привітали нас хором.

21. вересня, Курітіба:

Відвідали сс. Василіянок, сс. Св. Анни та познайомились з колишніми стипендіатами, які тепер є медсестрами. Вступили до родини Бака, яких двоє дітей є спонсоровані через СУА. Відвідали сс. Службниць та стипендіаток у їхній колеґії (Мати Анатопії) та були у них на обіді. Були в суботній школі "Полтава" та відвідали школу при Хліборобському Союзі. Мали зустріч зі стипендіатами у Хліборобському Союзі й говорили з паном Гілярієм, головою Хліборобського Союзу.

22. вересня, Курітіба:

Зустрічі: зі студентами в "Полтаві", з д-р Альфонзом Антоном. Були на Службі Божій. Обідали у катехиток та зустрілися зі стипендіатами. Були присутні на сходинах Жіночої Організації при ХОС-і та були на пробі танців у "Полтаві".

23. вересня:

о. Д. Ляхович ЧСВВ повіз нас на колонії в Санта Катарина, де відвідали Мафра — сс. Службниць, Ітаіополіс — шпиталь, Моєма — родину Корчаґін і стипендіатів у сс. Службниць, Помпас — подружжя Ляховичів, Кравейро — стипендіат у сс. Службниць та відвідали родин Васильковських і Ляховичів.

24. вересня, Санта Катарина:

Відвідали такі міста: Ірасема — оо. Василіян, Паландува — сс. Червата, Каноніас — сс. Василіянок і о. Богдана Флейтуха, Юніон да Віторія — сс. Службниць.

25. вересня, Парана:

У супроводі Безручки і представників ХОС-у відвідали колонії та Філії ХОС-у Ріо дас Ентес, Шаркіяда, Круз Машадо, Лінга Віторія — сс. Йосефітки, Юніон да Віторія — вечерею в клубі та доповідь на зборах ХОС-у, де було присутніх 300 осіб.

26. вересня

Були на таких колоніях: Жанґада — були в православній церкві й зустрілись з 70 родинами, Каразіньо, Павло Фронтін — бачились зі стипендіатами, Сієрра ду Тігре, Колонія ч. 3.

27. вересня

Відвідали малу семінарію, в Малеті — сс. Службниць і стипендіаток і сиротинець сс. Св. Анни, Ріо Азул — сс. Св. Анни, Іраті — сиротинець сс. Службниць. Після цього о. Д. Козлінський відвіз нас до Курітіби.

28. вересня

З Курітіби їхали через водоспади Фоз до Івасу і ріку до Аргентини, де відвідали місто Обера (місіонес)

29. вересня, Аргентина:

Були в Апостолес (місіонес) — в малій семінарії, Посадас та в Обері

30. вересня: вертаємось до Бразилії

1. жовтня. Їхали літаком до Курітіби, де відвідали семінарії на Бателі

2. жовтня

З Надією Шульган їхали до Понта Гроса через Віля Вельга, Парана. Відвідали Ольгу Баран, шпиталь сс. Службниць, хутір сестер та реколекційний дім.

3. жовтня, Парана:

Іваїпора, Кампо Моурао, Мамборе

4 — 6 жовтня

Відвідали стипендіаток в Ронкадорі. Звідтам поїхали до Прудентополіс, де відвідали Колеґії Св. Ольги, в малій семінарії та були присутні на "З'їзді Молоді".

7. жовтня. Вертаємось до Курітіби.

8. жовтня. Виїжджаємо з Ріо де Жанейро назад до Нью-Йорку.

1.

5.

2.

6.

3.

4.

1. На летищі вітають нас представники українських церков і організацій та шкіль. Справа: Теодозія Борушок (стипендіятка), Надія Шульган, Євгенія Мазепа, Анна Кравчук, Мирослава Кривий, Ксеня Гапій, за нею стипендіятка, Ольга Горачук, Іларія Безручка, о. прот. Микола Милуць. 2-ий ряд: о. Дионісій Ляхович та інші.

2. Семінаристи в семінарії оо. Василіян.

3. Зустріч з дітьми в суботній школі Хліборобського Союзу. З дітьми стоять (справа): вчителька Гануся Мазепа, А. Кравчук, Е. Мазепа, пані Ёндик (теперішня голова Жіночої Організації при ХОС-і) й К. Гапій

4. Зустріч зі стипендіятками в осередку "Полтава" в Курітібі

5. Курітіба. Молодий член танцювальної групи при "Полтаві" показує вишивану сорочку власної роботи. Стоїть біля нього директорка суботньої школи Єлизавета Кривий.

6. Зустріч зі стипендіятками на колонії Шаркіяда, Парана. Біля А. Кравчук стоїть Ольга Маринюк.

Краєвиди:

- В дорозі до колонії

- На хресті: два гнізда пташки т.зв. "Іван з болота" Краєвійро, Санта Катерина

7.

11.

8.

12.

9.

13.

10.

14.

7. Зустріч зі стипендіятами та з населенням колонії *Лінга Віторія*. Сестри Йосефітки опікуються дітьми й сиротинцем.

8. *Малет, Парана*. Зустріч в колегії сс. Служебниць. Біля А. Кравчук сестра Феліція Кашуба, директорка.

9. *Аргентина*. В дорозі з Бразилії до Аргентини. Зліва: А. Кравчук, К. Гапій, Ольга Корчагін.

10. Зустріч зі стипендіятами в *Обера Місіоніс* в Аргентині.

11. *Понта Гросса, Парана*. Ольга Баран разом зі стипендіятами поздоровляють Сільвану Здебську (стип. 47-го Відділу СУА), яка успішно склала вступний іспит до університету. (стоїть біля А. Кравчук).

12. *Ронкадор, Парана*. Директорка школи с. Акилина Корчагін. На знімку: стипендіяти вітають гостей.

13. *Прудентополіс, Парана*. Нас вітає Ольга Корчагін, головна заступниця Інституту колегії Св. Ольги.

14. *Прудентополіс*. Зустріч зі стипендіятками в інтернаті колегії Св. Ольги.

15.

16.

15. А. Кравчук з Філаміною Процик, яка разом з другою колишньою стипендіаткою СУА, Магдалиною Лозовою, упорядковують новозасновану українсько-бразилійську бібліотеку при Інституті.

16. На "З'їзд Молоді" Прудентопільщини, взяли участь понад 1300 учасників, молодих людей. Ксеня Гапій виступає із словом привіту.

17. Справа: подр. Мазепи, деякі семінаристи прощають нас, співаючи "щаслива дорога до самого порога".

18. По подорожі в Нью-Йорку зустрічаємось з преосв. Владикою Єфремом Кривим та Мирославою Кривою, головна директорка Інституту Катехиток Серця Ісусового і колеґії Св. Ольги.

Закінчення: "ГОСТИНА ВІРИ ВОВК"

ПОВІДОМЛЯЄМО ...

вклеюю на сторінки книжок. То довго-годинна, щоденна праця, але мені вдалося в той спосіб доконати своєрідного бразилійського чуда. Звісно, книжки дорогі, але одне видання оплачує майбутнє, а дохід з них іде також на переклади з нашої літератури на португальську й німецьку мову.

Появилася ціла плеяда гарних перекладів, найскромніші між ними серія клясиків "Вертеп", призначена для студентів, але які розсилається також на 300 бібліотек латинсько-американського світу.

В той спосіб думаю, що виповнено болючу порожнечу, особливо також коли йдеться про українське сучасне мистецтво, бо я стараюся пропагувати рівночасно твори наших образотворчих модерністів.

* * *

Обмінявшись кількома словами й запізнавши кілька осіб, Віра Вовк, вдягнувши на себе легесенький плащик із вовни перуанської лями, попрощалась з гостинним 86-им Відділом, з його головою Ольгою Гнатейко й подякувала всім присутнім за увагу до себе.

Повідомляємо, що д-р Юрій Левицький (голова) та Василь Меренюк (секретар) Братства Українців Католиків ім. о. Маркіяна Шашкевича стали представниками Стипендійної Акції СУА на терені Монреалю, Канада. Щиро дякуємо всім за співпрацю та за приєднання спонсорів до нашої акції. Вітаємо нових канадських спонсорів: Подружжя Наталя і Василь Бродовичі, Евстахій Ільчишин, Петро Заневчик, Ліґа Визволення України, Ліґа Українських Католицьких Жінок Канади, Люба Левицька, Т-во "Просвіта" Ляшін, о. д-р Ігор Мончак (три стипендії), Парафія св. Архистратига Михаїла, Українське Лікарське Товариство Північної Америки (відділ у Монреалі), Українська Національна Кредитова Спілка, Українська Народня Каса. Нехай листи від Ваших будучих стипендіатів свідчать про Ваше велике діло.

Анна Кравчук
референтка стипендії СУА

Репрезентантка журналу "Наше Життя"

КНЯЗІВНА УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

Христина Мотря Стеранка, дочка Юрія і Оксани, закінчила середню освіту у приватній школі Вілля Велш Академі. Будучи прикладною ученицею, вона досягнула найвищі нагороди: *National Merit Leadership Award*, є у *Who's Who Among American High School Students* і одержала перше місце на Стейт Нью-Джерзі в *National Honor Society*. Від першої до 8-ої класи ходила до української школи парафії св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. Матуру одержала з відзначенням. 1984 р. скінчила літні курси на Українському Католицькому Університеті в Римі.

Христя — пластунка, виховниця юнацького гуртка. На таборах була в булавах, покінчила новацькі і юнацькі вишколи виховників. Була на багатьох таборах, а на 22-ій Орликіяді стала Гетьманівною.

Христі 18 років. Вона цікавиться скульптурою, образотворчим мистецтвом та боротьбою проти знеславлення українського імени. Бере лекції танців, грає на гітарі й фортепіяні. Закінчила школу моделювання. Як пластунка любить природу і подорожування. Христя побувала на Україні, в Західній Європі, на островах, в Китаї, Японії, Сінгапурі і Тайланді.

Тепер Христя студентка Бернард Каледжу Колюмбійського університету, де студіює біохемію. Вона належить до українського клубу, біологічного клубу і до Червоного Хреста.

"Мама моя", каже Христя з гордістю, "членка 86-го Відділу СУА в Ньюарку. Вона передплачує журнал "Наше Життя", і я зацікавлена статтями про українське мистецтво, які залюбки читаю".

Христина Мотря Стеранка Christina Motria Steranka

"Наше Життя" радіє князівною-Христею і бажає їй якнайкращих успіхів.

Щасти Боже в майбутньому!

А. М.

ВШАНУВАННЯ ЛІДИ ГЛАДКОЇ

У вересні 1985 р. вшанували полуденком мгр-а Лїду Гладку з нагоди її 25-літньої праці в МкЛопфен бібліотеці при Сїтон Гол університеті в Саут Орандж, Н.Дж. Мгр. Л. Гладка працює у відділі каталогів при бібліотеці, де й займається перекладанням української, польської, російської та інших слов'янських мов. Про її відзначення з'явилися згадки й знімки в газетах "Нюзрекорд" та "Інсайд Сїтон Гол".

Мгр. Л. Гладка відома членам СУА, як 3-тя за-

ступниця голови для справ культури в Екзекутиві СУА. При ньюджерській Окрузі СУА займала пост голови під час 3-ох каденцій, а вже 30 років як членка 28-го Відділу СУА в Ньюарку, Н.Дж. Вона так само активно працює в СФУЖО як референтка зв'язків.

Вітаємо мгр Лїду Гладку з відзначенням у професійні праці.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРИМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

УКРАЇНСЬКА ГЕНЕАЛОГІЯ — "ХТО Я?"

19-го жовтня 1985 р. в год. 3:30 пополудні у приміщенні Українського Музею Алвін Капуста дав лекцію на тему "Українська генеалогія — хто я?"

Доповідач заохочував, щоб сучасники стали мостом між минулими й майбутніми поколіннями якраз тепер, коли так багато людей шукає кореня свого походження. Внуки й правнуки будуть нам вдячні, коли залишимо їм історію свого роду. Хто ще має батьків і дідів, може від них багато довідатися про своїх предків. На рідних землях пропадає багато документів, тому слід зберігати тут усе, що можливо, не лише для історії українського поселення, але для майбутніх дослідників самостійної України.

Доповідач пропонував створення українсько-американського генеалогічного товариства.

Присутні одержали друковані листки з інформаціями про різні джерела, документи й архіви, в яких переховуються особисті дані, як також бібліографію книжок і журналів допоміжних у дослідках генеалогії. Ці матеріали, в англійській мові подаємо в англійській частині "Our Life" цього числа.

Алвін Капуста є колишній спеціальний дорадник в справах советських національностей в Бюро Дослідів і Аналізи Советського Союзу та Східної Європи Державного Департаменту США. Після 30-ти років служби у Федеральному Уряді, А. Капуста зрезигнував зі свого становища й недавно вернувся на студії до Мариленського університету. Він плянує досягнути магістерський ступінь бібліотекарства зі спеціалізацією славистичної бібліографії та керівництва архівів. Його ціллю є приготувати й видати

Алвін Капуста

Alvin Kapusta

підручник про архіви та приватні колекції національностей, які входять тепер в склад Советського Союзу та підшукати місце для зберігання тих архівних матеріалів, які цього потребують. А. Капуста є популярний доповідач на теми національних відносин в СССР та про можливості праці в урядових установах США.

КУРС ВИГОТОВЛЕННЯ ПРИКРАС НА ЯЛИНКУ

Курс виготовлення прикрас на ялинку в українському стилі відбудеться в суботи, 7-го і 14-го грудня і в неділі, 8-го і 15-го грудня від 2-ої до 4-ої год. по полудні.

Діти й дорослі матимуть нагоду навчитися робити традиційні українські прикраси на ялинку. Учасники будуть робити зірки, павуки, їжаки, пташки та інше з паперу, соломи, намистин і кольорових стрічок. Зроблені ними прикраси учасники зможуть взяти до дому.

В дні різдвяної програми буде виставлений

вертеп, подарований Музеєві 64-им Відділом Союзу Українок Америки. Вертеп проектувала мисткиня Слава Геруляк, згідно з стародавньою українською традицією. Також буде виставлена ялинка з виготовленими прикрасами.

Плата за одне заняття: дорослі — 4.00 дол., пенсіонери й студенти від 12 років — 3.50 дол., члени Музею — 3.00 дол., діти від 7 до 12 років — безплатно. Плата включає матеріали.

Участь тільки за попередніми зголошеннями на число телефону: (212) 228-0110.

Вісті з Централі

ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА

26 і 27-го жовтня 1985 р. відбулося в Нью-Йорку в домівці СУА засідання Головної Управи Союзу Українок Америки. У засіданні взяли участь: голова СУА Іванна Рожанковська, заступниці голови, Марія Томоруг, Марта Данилюк — для організаційних справ, Лідія Гладка — для справ культури, Марта Богачевська-Хомяк — для справ зв'язків; секретарки: Олена Мельничук — протоколярна, Марія Савчак — кореспондентка, Розалія Полцій — англомовна; Олександра Кіршак — скарбник, Іванна Ратич — фінансова секретарка; вільні члени: Ірина Куровицька й Марія Радович; референтки, Любов Волинець — мистецтва і Музею, Лідія Черник — суспільної опіки, Анна Кравчук — стипендійна, Анна Максимович — пресова, голови Окружних Управ — Наталія Гевко заступаючи голову Дітройтської Округи Ірину Лончину, Марія Кондрат — Філадельфія, Надія Савчук — Нью-Йорк, Марія Крамарчук — Північний Нью-Йорк, Ольга Тритяк — Нью Джерзі, Тетяна Сілецька — Огайо, Марія Наваринська — Чікаго, Ірина Гладка заступаючи голову Нової Англії Евстахію Матвієнко, Теодозія Кушнір — Південний Нью-Йорк та голова Контрольної Комісії Ірина Кіндрачук, а теж редакторка журналу "Наше Життя" — Ольга Лісківська.

Засідання відкрила молитвою, голова СУА Іванна Рожанковська. Прийнято порядок нарад і вибрано Комісію Ухвал. Голова познайомила присутніх з парламентною процедурою — *Roberts Rules of Order*, якою послуговується СУА. Протокол засідання Головної Управи з 3 і 4-го листопада 1984 р. прочитала заступниця голови Марія Томоруг, яка його протоколювала. Звіт секретаріату подала протоколярна секретарка Олена Мельничук, а Іванна Ратич, фінансова секретарка, — фінансовий звіт.

Голова Контрольної Комісії, Ірина Кіндрачук звітувала з проведеної контролі діловодства СУА й подала пропозицію на прийняття звітів. Звіти прийнято одностайно. Бюджет СУА на 1986 рік, який виготовила фінансова секретарка Іванна Ратич обговорено й прийнято.

Заступниці голови для поодиноких ділянок праці, а також референтки, звітували після полуденку. Їхні звіти прийнято та схвалено плани праці. Багато уваги присвячено справам Українського Музею, який мусить мати нове приміщення. Також обговорено обіжники вислані до всіх відділів СУА із закликом, щоб кожна членка СУА стала теж членкою УМ. Збільшення членства УМ є дуже важливою справою.

Багато уваги присвячено Суспільній Опіці та Стипендійній Акції СУА. Присутні мали змогу оглянути після вечери прозорки з Бразилії, що їх висвітлила та пояснила Анна Кравчук, яка саме повернулася з поїздки по Бразилії та Аргентині, де відвідала українські поселення, школи та зустрілася зі стипендіятами СУА.

У неділю, після Богослуження, прийнято плани II-ої Жіночої Конференції "Українська Жінка у Двох Світах", що їх зреферували Надія Нинка, голова Комітету Конференції та її заступниця, Марія Цісик. Конференцію заплановано відбути восени 1986 р. Намічено гасло конференції "Громада — це ми".

Редактор журналу "Наше Життя" Ольга Лісківська звітувала про її працю та труднощі пов'язані з редагуванням і видаванням журналу. Найбільша проблема це брак статей і дописувачів. Вона старається, щоб журнал почав появлятися своєчасно. Редакційна Колегія журналу відбула вже два засідання. У склад Колегії входять: голова СУА Іванна Рожанковська (з уряду), Ольга Кузьмович, Марія Савчак, Христина Навроцька, Ірина Чайківська, Христина Годів-Юзич, Марта Коломиєць і Анна Максимович. Редактором англомовних сторінок є Марта Бачинська. За адміністрацію журналу звітувала Наталка Дума.

Кілька тижнів перед датою засідання Головної Управи СУА, голови Окружних Управ одержали запитник, який повинні були виповнити та звітувати. Голови це зробили, і на підставі цих відповідей зроблено підсумки праці Округ та запланованих ними акцій.

Дискутовано над проєктом "практикум", що його подала Марта Богачевська-Хомяк від Комісії Зв'язків. Вирішено, що голови Окружних Управ продискутують ці справи на місцях і подадуть до кінця грудня 1985 р., хто з їхніх Округ візьме участь у "практикум", що відбудеться у Вашингтоні.

Округи Дітройту й Чикаґа висловилися, що вони мусять набути домівки, де могли б працювати. Після довшої дискусії вирішено дати уповноваження Екзекутиві СУА схвалити відповідні рішення в тих справах.

Устійнено, що XXI Конвенція СУА відбудеться у травні 1987 р. у Клівленді, Огайо. Комісія Ухвал, до якої входили: Марія Савчак, Марта Данилюк, Марія Наваринська, Тетяна Сілецька і Анна Максимович, на підставі висновків дискусії, приготували ухвали засідання Головної Управи, які обговорено й прийнято.

Прохарчуванням Членів Головної Управи на протязі двох днів займалася Окружна Управа СУА Нью-Йорку при повній співпраці місцевих відділів. Головою Окружної Управи є Надія Савчук.

Засідання Головної Управи СУА закрила о. год. 4-й по пол. голова.

Марія Савчак

УХВАЛИ

Прийняті на засіданні Головної Управи СУА в днях 26 і 27 жовтня 1985 р.

1. Доручається Округам влаштувати організаційні дні з метою поглибити знання членок про працю і цілі СУА.
2. Влаштувати другу Жіночу Конференцію "Українська Жінка у Двох Світах" восени 1986 року.
3. Схвалено вислати українським світличкам, школам українознавства у Бразилії примірники "Нашого Життя", дитячі книжки, стрічки для дітей, картки і взори до вишивання. Відділи допоможуть пожертвами на покриття коштів висилки.
4. Відбути XXI Конвенцію СУА в травні 1987 року у Клівленді, Огайо.

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

З призначенням на працю організації та забезпечення її майбутнього.

В МІСЯЦІ ЖОВТНІ ВПЛИНУЛО:

Окружна Управа Дітройту	1,000.00 дол.
83-й Відділ СУА, Нью-Йорк	500.00 дол.
73-й Відділ СУА, Брічпорт, Кон.	200.00 дол.
71-й Відділ СУА, Джерзі Ситі, Н. Дж.	160.00 дол.
28-й Відділ СУА, Ньюарк, Н. Дж.	120.00 дол.
119-й Відділ СУА, Йонкерс, Н. Й	120.00 дол.
78-й Відділ СУА, Вашингтон, Д. К.	100.00 дол.
12-й Відділ СУА, Клівленд, Огайо	40.00 дол.
У рубриці "Замість квітів" і подяк	209.00 дол.
Разом:	2,449.00 дол.
Досі вплинуло:	56,588.00 дол.
Разом:	59,037.00 дол.

Замість квітів на могилу бл. п. Лідії Рубчак, складаю 25.00 дол. на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької. Лідія Одежинська

Непринятий гонорар в сумі 15.00 дол. за допис до "Нашого Життя" складаю на Фонд ім. Олени Лотоцької. Христя Навроцька

Бажаючи подякувати всім членкам Округу Союзу Українок Америки Чикаго за дружню співпрацю протягом мого головства Округної Управи, складаю **50.00 дол.** на 100 тисячний Фонд СУА ім. Олени Лотоцької. Широ дякую голові Округної Управи Марії Наваринській, членкам Округної Управи та гостям за вшанування мене спільним полуденком. Ваша увага до мене пишиться дорогим спомином на все життя. **Евстахія Струтинська**

Зворот коштів дороги, склали на Фонд ім. Олени Лотоцької І. Кіднарчук **20.00 дол.** і Євгенія Новаківська **49.00 дол.**

Як вияв вдячності **Ярославі Гунчак** і **Марії Шраменко**, за участь (читання творів) в програмі зустрічі з письменницею Іриною Дибко, складаємо **50.00 дол.** на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької. **82-ий Відділ СУА Нью-Йорк**

Обера, 14-го жовтня 1985 р.

Дорогі Добродійки!

Від усіх з Колегії св. Ольги в Обері, якнайщиріше дякую за таку милу несподіванку, яку Ви для нас зробили, висилаючи так багато журналів "Наше Життя". Для всіх нас, ця річ дуже корисна, головне що до взорів, з цього також багато довідуємось про Вашу працю, приклад який Ви даєте для інших, та так багато речей навчає!... Для мене особисто є дуже радісним, що такою справою — любов'ю до ближніх, є ще нині в світі люди доброї волі,

які напевно свою мету досягнуть, і напевно Господь допоможе Вам Ваші плани зреалізувати. Від нас прийміть те, що в наших силах, себто жменьку молитов, щоб Господь скріплює Вас на здоров'ї, силі та благословив на дальше успіхами в праці, яка є також Йому й Україні на славу.

Ще раз за все Вам якнайщиріше дякую. Від усіх щиро здоров'я та остаюсь з пошаною вам належною.

*За катехиток,
Марія Багрій*

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Вплатили від 1-го вересня до 31-го жовтня 1985 р:

1,000.00 дол.: З. Антоняк, Річленд; М. і А. Костки, Сан Дієго
600.00 дол.: о. д-р І. Мончак, Канада (через Брат. Укр. Католиків)

500.00 дол.: М. Савчин, Нью-Йорк; В. і Д. Соколовський, Дарієн (через 28-ий Відділ СУА)

415.43 дол.: Союз Українок ім. Х. Кононенко, Австралія

400.00 дол.: Р. Колтунюк, Лейквуд; Г. і Л. Костинюк, Інсіліп (через Округу Дітройт)

350.00 дол.: І. і М. Процінський, Аннандель

300.00 дол.: І. Петрус, Деквенс; Укр. Православна Церква Св. Марії, Нью Брітен

250.00 дол.: Союз Українок ім. Л. Українки, Австралія; І. Голова-та, Кравн Пойнт (через 102-ий Відділ СУА); М. Іванців, Елмвуд (через 102-ий Відділ СУА); К. Керелейжа, Кенс; Й і Л. Кладко, Сані-велій; О. Рак, Нью-Йорк (через 64-ий Відділ СУА); П. Скіра, Беулєт

200.00 дол.: 13-ий Відділ СУА, 18-ий Відділ СУА, 86-ий Відділ СУА, Союз Українок ім. Княгині Ольги, Австралія; "Будучність" Укр.-Амер. Допомогове Т-во; Ліга Визволення України, Канада (через Брат. Укр. Католиків); Ліга Укр. Кат. Жінок, Канада (через Брат. Укр. Католиків); Парафія св. Арх. Михаїла (через Брат. Укр. Католиків); Укр. Лікарське Т-во, Канада (через Брат. Укр. Католиків); Укр. Народня Каса, Канада (через Брат. Укр. Католиків); Укр. Національна Кредитова Спілка, Канада (через Брат. Укр. Кат.); Т-во "Просвіта" Ляшін, Канада (через Брат. Укр. Католиків); Г. Бабчук, Монтерей (через 22-ий Відділ СУА); о. Ю. Бінковський, Бруклін; Н. і В. Бродович, Канада (через Брат. Укр. Католиків); Е. і О. Гаврилюк, Чикаго (через 22-ий Відділ СУА); І. і К. Гапій, Лівінгстон (через 86-ий Відділ СУА); І. і К. Дебелюк, Гартфорд (через 93-ий Відділ СУА); Р. Дигдало, Ворен (через Округу СУА Дітройт); Х. Довгалюк, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); Я. і С. Дуб, Ворен (через Округу СУА Дітройт); П. Зеневич, Канада (через Брат. Укр. Католиків); Е. Ільчичин, Канада (через Брат. Укр. Католиків); Х. Ковч, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); О. і А. Колтунюк, Лейквуд; І. і М. Крамарчук, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); М. Кучер, Нью-Йорк; М. і М. Ламага, Денбурі (через 93-ий Відділ СУА); Л. Левицька, Канада (через Брат. Укр. Католиків); І. і М. Мартинець, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); В. і В. Мотика, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); Я. і Л. Павлович, Рочестер (через 46-ий Відділ СУА); С. і І. Рожанковські, Нью-Йорк (через 64-ий Відділ СУА); І. Руснак, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); Ф. і М. Сотник, Дітройт; М. і Г. Тицькі, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); Р. і Н. Трач, Пенфілд (через 46-

ий Відділ СУА); М. Храплива, Матаван (через 28-ий Відділ СУА); Р. і А. Чорнобіл, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА)

165.00 дол.: 74-ий Відділ СУА

150.00 дол.: Н. і С. Гробельський, Джексон Гайтс

125.00 дол.: 46-ий Відділ СУА

115.00 дол.: 33-ий Відділ СУА

110.00 дол.: 120-ий Відділ СУА

100.00 дол.: С. Андрушків, Саут Орандж (через 28-ий Відділ СУА); В. і Л. Делькевич, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); А. Куцан, Альбакірки; Т. Мотика, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); К. Нижник, Бофало (через 49-ий Відділ СУА); М. Стасюк, Н. Маямі

75.00 дол.: Б. і О. Козак, Колумбія; Д. Хухра, Кергонксон (через 89-ий Відділ СУА);

60.00 дол.: Б. і А. Кравчук, Гомдель (через 86-ий Відділ СУА)

50.00 дол.: О. і Д. Даниш, Сіятель; М. Дорожинська, Нью-Йорк (через 84-ий Відділ СУА); Я. і І. Клим, Асторія; М. Пилинець, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); І. Сімків-Юрчишин

40.00 дол.: Е. і О. Тучанський, Бруклін

37.50 дол.: О. Заремба, Елізабет (через 24-ий Відділ СУА)

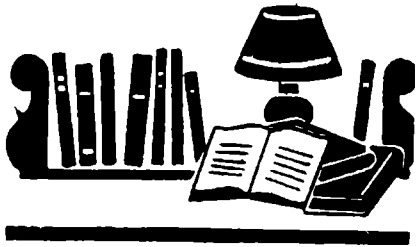
25.00 дол.: В. Боднарчук, Нью-Йорк (через 84-ий Відділ СУА); Р. і М. Боднарчук, Чикаго (через 29-ий Відділ СУА); П. Бокало, Метачин; О. Гірна, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); В. Іваницька, Чикаго (через 29-ий Відділ СУА); І. і Н. Касирик, Чикаго (через 29-ий Відділ СУА); Ю. Кокорудз, Чикаго (через 29-ий Відділ СУА); М. Кулик, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); Д. Мінцінська, Бруклін; В. Микитин, Канада; М. Микитин, Канада; О. Мурська, Нью-Йорк (через 84-ий Відділ СУА); У. Павлинська, Нью-Йорк (через 84-ий Відділ СУА); М. Рінецька, Нью-Йорк (через 84-ий Відділ СУА); Х. і Б. Рожанець, Канада; А. Сорохтей, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); М. Стефанишин, Кергонксон (через 89-ий Відділ СУА); М. Тихоліс, Канада; К. Черняк, Нью-Йорк (через 84-ий Відділ СУА); А. Шкірпан, Нью-Йорк (через 84-ий Відділ СУА)

20.00 дол.: Я. Крижановська, Кергонксон (через 89-ий Відділ СУА); Омельченко, Рочестер (через 120-ий Відділ СУА); М. Плакида, Ірвінгтон

15.00 дол.: Сметана, Рочестер (через 46-ий Відділ СУА);

12.50 дол.: Ю. Полянська, Елізабет (через 24-ий Відділ СУА)

Широ дякуємо,
Таїсса Турянська
скарбник комісії стипендії СУА

Що з'ясувати?

"УКРАЇНСЬКІ СТІБИ"

Недавно вийшла друком книжка "Українські стіби". (Ukrainian Embroidery Techniques), яку опрацювала Таня Дяків Оніл. Чудово видана, ця двомовна книжка-альбом має художню тверду обкладинку, 26 кольорових та 34 чорно-білі знімки, 361 ілюстрацію техніки вишивання, 158 сторінок.

В сучаснім світі з його надзвичайно розвиненою технікою, помітне прагнення повернутись до менш складного життя попередників та бажання замість дешевих, стандартних масово продукованих виробів створювати речі унікальні, особисті. Тому ручні вироби стають щораз популярнішими, з'являється все більше бажаючих бути творцями. І вони виявляють свої, досі приховані, здібності та таланти в тій чи іншій ділянці індивідуальної творчості.

Вишивання було здавна улюбленим мистецтвом в Україні. Мистецтвом, яке в своїх формах могло бути й дуже простим і дуже витонченим та складним. Останніми роками багатобарвні хрестикові вишивки були надзвичайно популярні й частинно витиснули інші стіби та способи вишивання. Справді ж українська вишивка має дуже велику різноманітність стібів та способів (стилів) вишивання. І ось про цю різноманітну техніку вишивання Таня Дяків Оніл подає детально опрацьовані вказівки та інформації. Вона зро-

зуміла потребу зберегти багату спадщину української вишивки, передати її молодшим, навчивши їх різних способів вишивання.

Щоб здійснити свій задум, авторка книжки багато років вишувала людей, які знають старовинну техніку вишивок у різних частинах України. Якщо не знаходила знавців якоїсь техніки, то сама досліджувала ті вишивки, щоб встановити спосіб вишивання.

Висліди цих глибоких дослідів Тані Дяків Оніл знаходимо в її книжці. В ній показане надзвичайне багатство стібів та стилів української вишивки. Серед багатьох зразків показано елегантність та стриманість полтавської мережки та вирізування, палкий кольорит гуцульських візорів, аристократичне мистецтво старокіївських гаптів, а також лучення "розшивками", які рідко тепер побачиш, та лучення і збиранки Лемківщини і Бойківщини.

Книжка має шість розділів; кожний подає якусь ділянку вишивання: непрозорі шви, прозорі шви, рубці і викінчення, розшивки і зшивання, збиранки і вишивання по вільному рисунку.

Способи вишивання — їх у книжці є сто п'ять — показані, починаючи від найлегших до найскладніших. Кожний стіб та шов показані легкими для зрозуміння ілюстраціями, що їх виконала Марія Петрович Винницька. Усі

креслення і опис праці подано так докладно, що можна вивчити всі показані шви, користуючись цією книжкою, без допомоги інструктора.

Крім практичних інформацій, пов'язаних з різними стилями вишивки, Таня Дяків Оніл подає у книжці цікаві етнографічні відомості. Українська вишивка надзвичайно різноманітна, бо кожна частина країни має свої техніки, барви, а до того й термінологію. Авторка зазначила це, де могла, подаючи відповідні назви і терміни в обох мовах.

В книжці також подані схеми шиття основних типів українських сорочок і орієнтаційна мапа України.

Книжка "Українські стіби", містить детальні вказівки для праці і є надзвичайно добрим підручником для початківців; знавцям вишивання вона дає можливість ще глибше пізнати українську вишивку. Музеї можуть користуватися книжкою для устійнення термінології вишитих експонатів.

Цю нову книжку, естетично оформлену, прекрасно видану, із надзвичайно багатим змістом, можна придбати у видавництві *STO Publications, Dept. L, P. O. Box 2085, Jenkintow, PA 19046, USA*. Ціна \$34.00 ам. включає пересилку; в Пенсильванії зобов'язує додатково 6% податку.

Гая Ключко

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XLII

November 1985

Marta Baczynsky

A TRIBUTE TO A GREAT LADY

It is a rare individual that can ignite the imagination of a society and take the lead in creating wonderful things for its benefit. It is an unusual person who can successfully bridge the differences of generations, backgrounds and viewpoints, providing the impetus to work toward a common goal. It is a human being with a strong character that can inspire loyalty and trust throughout a lifetime.

Such a woman was Olena Lototsky, the co-founder and long-time president of the Ukrainian National Women's League of America. This year marks the tenth anniversary of her death, but her name is fresh on our lips and her legacy lives on in the day-to-day activities of our organization.

Olena Lototsky realized the enormous potential and strength of an organized women's group, its implications both to women and to the Ukrainian cause. Highly motivated, she devoted her life's energy and her skills to

the growth and development of her beloved organization and to the preservation of her cherished national heritage.

An outstanding quality of a leader is the ability to create an environment of understanding and cooperation among many different factions. Mrs. Lototsky had that gift, as well as the talent to speak to people on their own level without patronizing them. She was genuinely fond of people and felt that each one could contribute something worthwhile to the greater cause. She inspired many with her zeal and honesty, thereby drawing them to the ranks of UNWLA.

Olena Lototsky was a woman for all seasons. Beneath her physical attractiveness and feminine demeanor lived an iron will and tireless persistence directed at achieving her aim. We remember her – smiling and gentle, happy and playful, decisive and hard, sympathetic and caring. We remember her with great pride and we honor her memory.

THOUGHTS AND REFLECTIONS.... AN EDITORIAL

It has become fashionable to publicly proclaim one's ethnicity. "Kiss me, I'm Ukrainian" says a slogan on a tee shirt; "It's exciting to be Polish" proclaims a bumper sticker, or "Italians do it better" is a sign on a car window. These sayings are cute, they make us smile. Those who display these sayings parade them in a humorous, casual fashion, but there is nothing humorous or casual in the underlying motive for each choice. Here is a conscious preference made by an individual to associate himself or herself with a particular ethnic group.

Associations of any kind carry responsibility. Associations with national origins, adherence to religious preferences or cultural backgrounds require greater responsibilities. By virtue of proclaiming oneself a member of a particular ethnic group, an individual assumes, so to speak, "the whole ball of wax" of that group — its history, its place in the world, its troubles and happiness, its good and its bad, its pride and its shame.

By virtue of proclaiming oneself a member of a particular ethnic group, an individual becomes in an indirect way that group's representative, its ambassador among other people, its mouthpiece and example, for better or worse.

Theoretical suppositions such as the one above are lily white and pure. Real life is a mixture of greys and lots of sediment and people are a combination of both. The consciousness of one's ethnicity is but a small component within the framework of daily existence. Nevertheless, when one does something admirable his total self is credited. The reverse also holds, and a wrongdoing earns minus points on every level, even one's ethnicity is frowned upon.

In the public arena the pressure on ethnic organizations is even greater. Anything an organized ethnic group does represents its ethnicity, and people can deduce all kinds of things from the message the group

sends out. This is an awesome responsibility, it is very real and it can help, hurt or put to ridicule an entire ethnic people.

One of the characteristics of organized ethnic groups is the fact that they try to preserve their ethnicity within the framework of their activities. This characteristic is also a bonding agent which links organizations within a particular ethnic group. It sets a general tone to the activities of each organization, a tone that is a reflection of the philosophy, hopes and aspirations of the ethnic groups as a whole. Feeling, understanding and respecting it assures an organization's growth and success within an ethnic environment.

In the greater Ukrainian community there are an abundance of organizations. There are many older, established groups that have throughout the years learned by trial and error the best ways to serve the cause of their membership and their people. New groups appear from time to time — admirable efforts of the younger generation to express their ethnic heritage in the mainstream of modern life.

The vigor and enthusiasm of youth is to be applauded. Yet those who attempt to lay new cornerstones must be cautioned to step carefully on the platform of public exposure, take note of the experience of their elders and choose their alliances wisely. Remember that we, as Ukrainians, have nothing to fall back on except ourselves, for we are a people without a country with a formidable enemy breathing down our backs.

Responsibility is one of the key words here. It applies with equal importance to individuals and organizations. It provides for the growth of personal character and insures the integrity of an organization. For Ukrainians in the free world responsibility is a double-edged task, since we must bear it for ourselves and for those in our native land who are not allowed to assume it. Awareness is another critical word to be put to good use, for it insures survival. We must be attuned to events and situations going on around us, analyze their significance and respond to them with one voice. The last, but not least, is caution, because there is a lot at stake.

REACHING OUT

IN MATTERS OF MEDVID...

Washington. The invitation from the White House Office of Public Liaison to the President of the Ukrainian Women's League of America for a briefing, which included a presentation of preparations being made for the Geneva Summit, provided an opportunity to raise issues of concern to us — American women of Ukrainian heritage. It was an occasion we could not miss. Generally, such briefings are held for groups ranging from forty to two hundred making it difficult to have all of one's questions answered. There was little in the invitation to suggest a departure from what in the last decade or so has become the standard format.

Yes, we have come to expect some special treatment by the various administrations, recognition of the particular interests of 'ethnics', and some show of concern for our views. Naturally, that has not always been the case, but we get used to good things.

There was the usual milling about in the ornate and newly restored Old Executive Office Building (OEOB), built to house the departments of State, War and Navy, which presently accommodates the overflow staff of the White House. The Old Executive Building stands out amid the somber classical revival buildings that dot the Washington skyline. The OEOB is considered one of the best examples of French Second Empire architecture and its flamboyant style epitomizes the optimism and exuberance of the post-Civil War period during which it was constructed. The flamboyance it conveys seems to rub off on those with appointments waiting to go through the security check.

I was congratulating Julian Kulas, the attorney who championed the case of Walter Polovchak, when a

Паула Добрянська та Марта Богачевська-Хомяк у Вашингтоні. Paula Dobriansky and Martha Bohachevsky-Chomiak in Washington.

change of rooms was announced. Deep in conversation, we barely noticed that we had been ushered into the private office of Linas Kojelis, Associate Director of the White House Office of Public Liaison. Paula Dobriansky, of the National Security Agency and John Purnell* of the State Department, were also there to inform us

* J. Purnell headed the Human Rights Desk at the American embassy in Moscow for two years.

about the U.S. government's approach to the Geneva talks in matters of arms control, trade and exchanges, regional conflicts and, of course, human rights. Ambassador John Matlock one of the negotiators at Geneva, joined us after briefing another group; spending the better part of the hour answering our questions. J. Matlock through his intimate involvement with the Kievan consulate, knows Ukraine well.

The discussion on Tuesday, October 29, in addition to the concerns that we always raise, centered on the then unresolved issue of Myroslav Medvid. Ambassador Matlock assured us that the young Ukrainian seaman would be given the needed information regarding the support that could be his, the opportunity to make up his mind in a neutral environment and that he would not be made a peace-offering to the Geneva spirit. The discussion was heated though friendly and Ambassador Matlock agreed that an Ukrainian interpreter would be brought in, if necessary. At stake, was the need to express our concern and not so much a need to inform the government. Our concern, that beautiful morning, was that the shadow of the Moscow Bear might be too overbearing for the young peace-seeking bear — Myroslav Medvid.

Ambassador Matlock assured us that the young Ukrainian seamen... would not be made a peace-offering to the Geneva spirit.

As we left the OEOB, stopping to talk about human rights and cultural exchanges with various officers, the Medvid matter was by no means settled. The parallels to the case of Simas Kudirka (the Lithuanian seaman who in 1970 jumped a Soviet fishing ship and was subsequently returned to it by the U.S. Coast Guard) were so obvious that the recent inappropriate behavior of the Immigration and Naturalization Service in the Medvid incident could not be overstressed.

That was Tuesday. By Wednesday morning Soviet Ambassador Dobrynin announced that Medvid decided to go back to the Soviet Union. Once again, all formalities were followed. One could protest on conjecture only.

Well, in this nuclear age lesser offerings are made to propitiate the potential terror. It is just painful that Ukrainians are so frequently those offerings. The question of free will is secondary.

The next briefing should be held in an architecturally classical building. The ancients had a sense of tragedy that transcended the imagination and reflects much of our own history. Their style of architecture suits us better than the exuberant one of the OEOB.

MARTHA BOHACHEVSKY-CHOMIAK

BOARD MEETING HELD

The National Board of the Ukrainian National Women's League of America held its meeting on October 26 and 27th, 1985. Taking part in the meeting were: President of UNWLA, Iwanna Rozankowsky, members of the Executive Board, Committee chairpersons, presidents of Regional Councils and Chairperson of the Auditing Committee, Iryna Kindratchuk.

During the two day session the following came under discussion:

- Plan of activities on the agenda of vice presidents of UNWLA and chairpersons of various committees;
- The Ukrainian Museum and the ongoing search for a bigger and better home for this very important cultural institution, which in 1986 will celebrate its 10th anniversary;
- The Scholarship program of the UNWLA;
- OUR LIFE, the monthly magazine of the organization;

Several motions were adopted during the meeting:

1. Regions are urged to plan and hold "organization days" with the aim of further educating members about UNWLA, its work and aim.
2. Plan and hold a second conference "Ukrainian Woman in Two Worlds" in Fall 1986.
3. Send copies of OUR LIFE, children's books and tape cassettes to Ukrainian schools and nurseries in Brazil. Branches will be asked to help with the shipping costs.
4. The XXI Convention of UNWLA is scheduled for May 1987 and will be held in Cleveland, Ohio.

MONEY-MAKING PROJECT

Is your UNWLA Branch looking for a money-making project? By undertaking the promotion and sale of the recently published *Encyclopedia of Ukraine*, you will realize a handsome profit for a concentrated effort.

The *Encyclopedia of Ukraine*, in English, Volume I (A-F) which includes a 32-page gazetteer with a fold-out color map of Ukraine, covers all relevant topics pertaining to Ukraine.

Selling price to individuals (per copy) \$94.50
 Your cost 81.00

Your PROFIT \$13.50

A minimum order of 10 copies is required

FOR FURTHER INFORMATION CALL (604) 266-3080 or write to:

CANADIAN FOUNDATION FOR UKRAINIAN STUDIES
 Box 205
 133 West 5th Avenue
 Vancouver, BRITISH COLUMBIA
 CANADA
 V5Y 3X1

WOMEN IN SOVIET UKRAINE

THE HISTORY OF WOMEN IN UKRAINE

The history of women in Ukraine and the history of the Ukrainian women's movement have not received much attention from scholars in the West and in the Soviet Union alike.

Soviet historians are reluctant to admit that there was ever such a phenomenon as a Ukrainian women's movement. This is a standard policy which is applied to all historical subjects that do not support the current officially-sanctioned interpretation of Soviet and Russian history. Soviet historians claim that anything which did not lead directly to the formation of the Russian Bolshevik party and in turn brought about the victory of the revolution is classed as 'petit-bourgeois' and therefore has no place in the study of history. Individuals do have a place, however. Thus, while the 100 year anniversary of the formation of the Ukrainian women's movement was ignored in 1984, the 130th anniversary of Natalia Kobryns'ka's birth was mentioned in several Soviet Ukrainian publications. The most extensive coverage was a three-page article in the journal *Ukrains'ka mova i literatura v shkoli*. The author mentions Kobryns'ka's interest in the women's question and her attempts to form a women's group. Nevertheless, the bulk of the article concentrates on her literary work rather than on her feminist ideas or her work in the women's movement. Other pre-revolutionary figures who were active in Ukrainian women's affairs, for example Olena Pchilka and Anna Pavlyk, are generally given the same treatment in Soviet publications: they are assessed mainly as individuals and personalities rather than for their contributions to a wider movement. Women who were active in the 1920's however, do not merit even this scant amount of coverage and some have been banished from the pages of Soviet Ukrainian publications altogether. It goes without saying that the significant achievements of the *Soyuz Ukrainok* in Galicia in the inter-war years have remained a non-subject for Soviet Ukrainian historians.

In the West, research on the Ukrainian women's movement has also not been as well-advanced as one might have hoped. Apart from the monumental, pioneering work by Martha Bohachevsky-Chomiak, there has been almost no major serious scholarly work on the subject. Despite the fact that many of the issues and ideas in the Ukrainian women's movement through the years continue to be of interest and relevance today, western historians have tended to concentrate on Russian women in their studies. There have been studies of the women who took part in the revolutionary movement in the 1870's and 1880's (even though some of them were, in fact Ukrainian) and much attention has

been given to Russian women in the 1920's, when there was a genuine attempt to introduce feminist thinking into the practices of the new Soviet state. The ideas of Alexandra Kollontai (who also claims some Ukrainian ancestry) are fairly well known among feminist historians and historians of Soviet history, while Natalia Kobryns'ka, who preceded her by some forty years with many of the same ideas, remains virtually unknown.

What then, was the history of Ukrainian women since the inception of a specifically Ukrainian women's movement? A brief exegesis follows.

In the period before 1917 in what were still the Austrian and Russian empires, Ukrainian women were beginning to develop their own approaches to the problems of society as they perceived them. They began with a pragmatic approach to social problems. Kobryns'ka's suggestions for improved nutrition, day-care for children and opportunities for self-education were the starting point for rural women. She and her group of supporters organised activities to petition for women's suffrage, entrance into universities and other areas where women were excluded. In her writings, we find a wide-ranging consideration of feminism and its role in improving society as a whole.

After 1917, the initiative for isolating and solving women's problems was taken over by the Soviet government. In theory, the Ukrainian women who came under Soviet rule are said to have enjoyed complete equality and so have had no need to articulate any grievances. Nevertheless, even in Soviet terms, the history has been one of paradox and contradiction.

Although women's position and role in society have been governed according to the precepts of Marxism-Leninism, as is every other aspect of Soviet life, a glance at the changing image and legal status of Soviet women shows surprising differences over the past 70 years. In the 1920's, when revolutionary enthusiasm was at its height, the more militant feminists together with their ideological colleagues supported a program designed to weaken the bonds that tied men and women into the structure and concomitant responsibilities of the traditional family. In accordance with their perception of what Marx had written about the new forms of liberation of men and women from the oppression of the bourgeois family. In the 1920's, changes in the law made divorce very easy to obtain and abortion was made available on demand to ease the lot of women. Theoretical debates about women centered on various topics including the family, domestic labour, maternity, sexual relations and women's organizations. It was argued that the liberation of women could not come

about through women's participation in the workforce alone. Important changes in family life were necessary, too. There was much talk of communal kitchens, canteens and laundries.

Until 1930, there were attempts to introduce some of these innovations into the lives of Soviet Ukrainian women through the work of the *zhinviddily** that had been set up within the framework of the Bolshevik party: a separate organization was out of the question. When it came to the practical aspect of the work however, there proved to be more problems than could be solved by merely declaring women's equality. It was possible nevertheless, to develop a specific approach to Ukrainian women even in these conditions, but in 1930, the *zhinviddily* were abolished together with any remaining vestiges of the decade's Ukrainianization policies.

Once Stalin consolidated his hold over the Party and state, the attitude towards women changed. Although the official image of Soviet women as equal and liberated persisted and was indeed promoted, the ideas and innovations of the 1920's were gradually dismantled. The Communist Party took advantage of the newly introduced 'equality' for women to increase the labour force and set them to work in the new industrialisation drive. Women were forced into heavy industry to do the same work as men.

The official picture, following the fashion of the newly decreed socialist-realist style, depicted the new Soviet woman as hardy and muscular, labouring away at the side of her male partner in the struggle towards a

bright communist future. At the same time the marriage laws were tightened up to make divorce more difficult and abortion illegal. These new rulings seem to have been introduced partly to placate the essentially conservative and patriarchal views of most of the male members of the Bolshevik Party.

For the rest of Stalin's period in power, there were no further discussions on the women's question, which was considered closed. Throughout the war period, even though women were under pressure to take over the work of the male workers, conditions were clearly not conducive to developing feminist ideas. The main concerns at that time, for both the communist and nationalist women, were liberty and defeat of the enemy. Many Ukrainian women joined the ranks of the UPA to actively pursue these aims, they made an important contribution to the Ukrainian liberation struggle.

Since the post-war period, the drive to consolidate Soviet power in Western Ukraine and maintain control in the other areas of the country clearly has not provided the conditions to develop either Ukrainian or Ukrainian feminist ideas. From an official point of view, life for Ukrainian women has proceeded according to the rules laid down by the Party in the early 1930's, until very recently. In the past few years however, labour shortages and falling birth-rates have forced an official reassessment of the situation of women. But this is a topic we will deal with in a future article.

NADIA DIUK

THE UKRAINIAN MUSEUM: A CULTURAL EXPERIENCE

"Who Am I?"

Alvin Kapusta of Washington, D.C. gave a lecture titled "Ukrainian Genealogy — Who Am I?" on Saturday, October 19 at 3:30 p.m. at the Ukrainian Museum.

A. Kapusta, a retired special assistant for Soviet nationalities at the U.S. State Department, has done considerable genealogical research and has prepared, for publication, a study about the Ukrainian Stundists, a protestant sect, in North Dakota.

The lecture covered the importance of establishing genealogical or family history data for every Ukrainian in the United States. Each Ukrainian family has enough genealogical material to cover at least three generations and in many cases as many as five or more. Each Ukrainian is in fact a bridge between his ancestors and

his heirs. Kapusta discussed the general techniques utilized in genealogical research, the importance of debriefing the oldest relatives, and the aids that are currently available to record and preserve the data collected. He also discussed the feasibility of establishing a repository for Ukrainian genealogical data similar to what the Daughters of the American Revolution (DAR) or the Mormons (Church of the Latter Day Saints) are doing to collect and preserve genealogical information of interest to them. A. Kapusta touched upon the problems of doing genealogical research in Ukraine and some of the ways family history information can be obtained in spite of the difficulties of doing research in the Soviet Union.

The following are suggestions offered by A. Kapusta in regard to the establishment of a repository for Ukrainian genealogical data:

**Women's department of the Communist Party.*

A. Establishment of an Ukrainian-American Genealogical Society to formally oversee and direct Ukrainian genealogical research;

B. Establishment of repositories to preserve such research and encourage future research by providing research tools and guidance. In this regard the Ukrainian Museum would be a logical candidate because of its location and because it already has materials which would be of value to future researchers;

C. Establishment of an Ukrainian Ancestors Village and City Register. Every individual of Ukrainian descent can (if he knows) provide the data on his family. Basically, it would consist of 3 x 5 cards listing the name of the village or city where the ancestors came from, their names and the name and address of the donor so that others from that village may get in contact for research purposes.

D. Establishment of Ship and Ship Passengers Register: A similar 3 x 5 card register should be established on ships in which Ukrainians came to the United States, the names of the passengers, and the name and address of the donor. This information will be quickly forgotten and should be preserved before it is too late. Additional research can be done in U.S. records of ships and ship's passengers to supplement donor's information.

E. Inventories of Ukrainian Cemeteries or Cemeteries where large numbers of Ukrainians are buried: This could be done by local chapters of an Ukrainian-American Genealogical Society in the same manner that local chapters of the DAR have inventoried cemeteries where participants of the Revolutionary War are buried.

F. Preservation of Ukrainian Church Records: This would cover the Orthodox, Catholic, and Protestant records and would be maintained in one of the Ukrainian genealogical repositories much like church records of all denominations are maintained by the Church of the Latter Day Saints in their International Genealogical Index. This must be started very soon as many of the smaller Ukrainian churches of all denominations are closing for lack of membership and such records are valuable sources of both historical and genealogical information and must be preserved.

G. Organization of a Sons and Daughters of Ukrainian Revolution: descendants of those patriots who fought in the past for freedom of Ukraine would be eligible to join provided that they could prove their lineage from the patriot, whether he was male or female. This type of activity would stimulate the collection of genealogical and historical material and would lead to the establishment of a valuable repository dealing with Ukrainian history and genealogy. Proof of the driving force of such organizations can be seen in the libraries, and in the activities of The Holland Society, the Daughters of the American Revolution, and others.

During the lecture the following outline was handed out to provide a method for obtaining family history.

A. *Family Sources:*

1. You yourself as a source.

2. Your parents and grandparents.
3. Other relatives (aunts, uncles, cousins, etc.)
4. Family friends (Individuals from the same village in Ukraine, neighbors, close friends of your parents and grandparents.)
5. *Family Documents and Archives:*
 - a) Family Bibles and *Metrika*.
 - b) Vital Statistics Records (Birth, Death, Marriage)
 - c) Naturalization Papers
 - d) Land and Property Records
 - e) Court Records (Wills, Deeds, and Probate Records)
 - f) Photographic records (Albums, Wall Portraits, etc.)

B. *Printed Sources Which May Contain Family Information:*

1. Church, Fraternal Organization Bulletins and Annuals
2. Newspapers (Both Ukrainian and American)
3. State and County Histories
4. Who's Who — Both Ukrainian and American
5. Printed Family Histories or Genealogies

C. *United States Governmental Records:*

1. *National:*
 - a) Ships' Passenger Lists
 - b) Census Records
 - c) Naturalization Records
 - d) Military Records
 - e) Pension Records
2. *State:*
 - a) Vital Statistics (Birth, Marriage, Death)
 - b) State Archives and Libraries
 - c) Educational Records (Schools and State Colleges)
3. *County:*
 - a) Land Records (Homesteads, Purchases, Mortgages)
 - b) Civil Court Records (Divorce, Civil Suits)
 - c) Criminal Court Records
4. *Local:*
 - a) Church Records (Births, Marriages, Deaths)
 - b) Cemetery Records (Personal visit to cemeteries)
 - c) Business Records (Employer, Business Contracts)
 - d) Emigre Organizations (Social, Fraternal, Women's, Youth)

Tools and Techniques. As you can easily see there are numerous sources where you can find information about your family. We all leave a wide paper trail as soon as we arrive or are born in this country. To obtain this information, one needs only to know where to go — and this was outlined in the previous section. Now, in order to properly organize this material and not get bogged down in a confusing mass of paper, here are some suggestions about tools and techniques which are

used by professional genealogists, which should be of great help to anyone doing serious family history research:

1. Individual Worksheet
2. Family Group Worksheet
3. Generation Family Chart (Three, Five or more Generations)
4. Research Calendar and File
5. Correspondence Calendar and File
6. Oral History Tapes and Record File
7. Video Tapes and Record File
8. Three Ring Notebooks
9. Computer

A. Kapusta has prepared a bibliography of genealogical books, guides and journals to aid individuals in doing such research. For a copy of this list send your request and a stamped self-addressed envelope to:

UNWLA, Inc.
108 2nd Avenue
New York, NY 10003

CHRISTMAS TREE ORNAMENT WORKSHOPS

The Ukrainian Museum announces the opening of registration for the annual Christmas Tree Ornament Workshops.

Both adults and children will have an opportunity to turn multicolored beads, foil, paper, wire, nut shells and straw into angels, stars, mobiles and animals. Every ornament created will then be used to decorate their own Christmas tree.

Also on display at the workshop studio will be an adaptation of a 17th century *Vertep*, a larger version of a travelling puppet theatre that was once carried from town to town in Ukraine at Christmas, performing the drama of Nativity. The figures for the *Vertep* were designed by Slava Gerulak, a contemporary Ukrainian artist. A Christmas tree, decorated with traditional hand-made Ukrainian ornaments, will also be displayed.

WORKSHOP SCHEDULE:

Saturdays, December 7th & 14th, 2:00 — 4:00 p. m.
December 8th & 15th, 2:00 — 4:00 p. m.

FEE: \$ 3.50 non-members; \$ 3.00 museum members, students over 12 and senior citizens; free to children ages 7-12.

All materials are covered by the registration fee.

**THESE WORKSHOPS HAVE BEEN FUNDED IN PART
BY THE NEW YORK STATE COUNCIL ON THE ARTS.**

A SLICE OF LIFE — on the lighter side

It was three o'clock in the morning. Lights blazed from every available lamp in the hotel room. The tension was unbearable while the intense activity was in progress — handbags emptied, contents scrutinized again and again — furniture moved, pillows tossed — it was a tough search for the missing item.

A drug bust? A police raid? Hardly. At three o'clock in the morning, in that well-lit hotel room, in far-away Edmonton, Alberta four members of UNWLA were searching for a key; a key to a suitcase belonging to the esteemed President of our organization, Mrs. Rozankowsky. The room was large, the key very small and all of us were very tired. Mrs. Rozankowsky, composed as always, with not a hair out of place, even at this ungodly hour, methodically lifted this and that in her search. Mrs. Maria Sawchak, Corresponding Secretary of UNWLA, fluttered about the room like a butterfly in her elegant bathrobe, a worried expression on her face, opening drawers and shaking out clothes. Olha Lis-kivsky, the Editor of *OUR LIFE* and I were relegated to "lower" levels of this search-and-find operation. On our hands and knees, making like two vacuum cleaners we attempted to zero in on our quarry, sweeping the somewhat worn carpet with our half-opened eyes.

Eventually the key was found, but not that night. Yet that night held but one adventure among many during our four day visit to Edmonton and our attendance at the Second Wreath Conference dealing with ethnicity and feminism.

Beautiful Edmonton in the northwest reaches of Canada is an interesting city. It sits in the middle of flat farm and grazing land that seems to stretch for eternity every way one looks, yet it's an oasis of urban bustle that is definitely in tune with modern trends — with its elegant high-risers, traffic jams and from what we heard, a shopping mall that defies description. But as far as I'm concerned, it's the campus of the University of Alberta with its old world charm, gracious buildings, greenery and spaciousness that is the gem of the entire city.

The four of us will remember that university campus for a very long time.

We arrived in Edmonton on a late Friday afternoon, on October 11th. October is a tricky month in that part of the country — sometimes days are lovely and sometimes winter comes barging in to settle down for good. This particular day had a hint of winter in it, with a threatening sky, a cold wind and a real promise of rain or snow.

Well, after our long trip across the continent we hardly had time to rest, but cleaned up quickly and happy that we found a cab, proceeded to the university campus for the opening ceremonies of the Conference. Our very own colleague and friend, Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak was to give the key-note address that evening.

We were all nicely dressed for the occasion with

dainty shoes on our feet to complement our outfits. We expected a door-to-door delivery from the taxi. We got just that, except we got out at the main entrance of the campus with no idea where to go from there. A minor point must be made clear here — nowhere on the program sent to us by the Conference committee was there mention of a specific address nor did it occur to us to question this. I guess our enthusiasm got the better of our judgement, which landed us in this pickle.

So, there we were, four smartly dressed, wise-women from the Big Apple, without an umbrella, on a dismal, cold, drizzly evening in Edmonton, running around a huge, almost deserted campus, looking for a conference that the few stray people we stopped to ask hadn't even heard of.

It is common knowledge that people learn a lot about each other in a crisis situation. I, for instance have learned that our President whistles when she is very upset. For the entire hour and a half of our wanderings, Mrs. Rozankowsky whistled some one note song, but I did not have the courage to ask her to name that tune.

Olha was our scout. Like a pointer, a hunting hound she led our undefeatable little group from building to building, asking, probing, undaunted by the elements. What a picture we must have made with our wet feet and limp hair.

But all things must come to an end, as did our journey around the university campus. Through the efforts of a young man who worked the late shift in the library and Olha's friend, who lives in Edmonton and whom she called, but who could not call us back because the pay phone we used did not accept incoming calls, we finally managed to arrive at our destination.

Wet, angry, cold but full of spit and fire we confronted the Second Wreath representatives for omitting vital information from their program, meaning a definite address. Mrs. Sawchak, who is excellent in such things, gave them a piece of her mind. Even after all these trepidations we still got to hear most of Ms. Chomiak's speech, because in the time honored Ukrainian tradition, even in far away Edmonton, this event began late.

In spite of these mishaps which we treated with good humor, all of us thoroughly enjoyed each day of the Conference. We attended as many seminars as we could, met as many people as possible, talked, formed opinions only to discard them in favor of other opinions, were happy with some things, discouraged by others. Finally, we attempted to absorb and digest it all.

An event which we could not absorb was a scheduled dinner and entertainment at a Greek restaurant in town. We weren't exactly late in arriving, but by the time

we got there all the tables were occupied. The well-meaning Conference hostesses quickly had the waiters set up a new table for us — but alas, there was little room for this good intention.

The restaurant for this occasion was a charming, East-Village type of an operation — very large on atmosphere but very small on space. Everyone was terribly crowded — elbow to elbow, thigh to thigh. Spirits were high, there was lots of laughter and joking — a letting go from the seriousness of a full day of seminars and lectures.

We, however, were very hungry, minus the one, two or three drinks most of the people there already had, and minus the ever present bread sticks that soothe a growling stomach. Besides, the hastily put together table set up for us practically at the door was in the way of more arriving guests. Not only did we get bumped, pushed and jostled every which way, but the mean Edmonton weather kept sneaking in through the open door, whipping around our legs, stealthily moving down our backs. Our positive, hopeful mood deteriorated and soon was darker than a prairie night with no moon. "This won't do at all," said Mrs. Sawchak in her very determined way.

And so we were moved to the back of the restaurant — practically into the kitchen. As a matter of fact a large, commercial-type refrigerator flanked our table, with a salami and another unidentifiable "cold cut" staring us in the face. For a few moments we sat in despair. Then, through the loud talk, laughter and music I heard the unmistakable, monotonal whistle of our President, and I knew that the time had come to "blow this joint".

To make a long story short, three of us spent the rest of the evening in a Chinese eatery, spacious and quiet, where in the company of some friends we soothed our jittery nerves and hunger pangs. Olha chose to remain behind in the Greek restaurant and later told us what a great time everyone had. Too bad there was no room for us.

On the whole, the entire trip to Edmonton was an interesting adventure. The Conference educated and at times inspired us and we wore our shield of ethnicity and feminism all the way to New York. But, I guess the best part of it all was getting to know each other as people. Our contact at home is mostly on a formal basis, concerned with the business of our organization. Away from our offices we discovered individual personalities, and I found my traveling companions to be wonderful women, warm, compassionate and above all possessing a delicious sense of humor.

MARTA BACZYNSKY

It is never too early to start preparing for the wonderful cycle of holidays which mark the Christmas season. Here is one version of an oldie but goody, which is called the CHRISTMAS BABA.

COOKY'S CORNER

INGREDIENTS

1/2 cup warm water (105° F to 115° F)
1 pkg active dry yeast
2 tablespoons sugar
1/2 teaspoon salt
2 cups unsifted all-purpose flour
3 eggs
1/4 cup butter, softened
1/4 cup currants
1/2 cup finely chopped citron

RUM SYRUP

2 cups sugar
1 unpeeled orange, sliced crosswise
1 1/2 cups light rum
2 tablespoons light corn syrup

APRICOT GLAZE

1 cup apricot preserves
1 tablespoon lemon juice
Candied whole red cherries (optional)
Green citron (optional)
Whipped cream

METHOD

1. Lightly grease a 1 1/2-quart fancy mold (use any mold this size without a hole in the center).

2. If possible, check the temperature of the warm water with a thermometer.

3. Sprinkle yeast over water in a large bowl; stir until dissolved. Add 2 tablespoons sugar, the salt, eggs, butter and 1 1/2 cups flour. With electric mixer at high speed, beat until batter is smooth — 2 minutes. Stir in remaining flour, currants and chopped citron; beat until well combined — batter will be thick.

4. Turn batter into prepared mold, spreading evenly. Cover with waxed paper.

5. Let rise in warm place (85° F), free from drafts, until double in bulk, and rises slightly above top of pan. About 1 1/2 hours.

6. Preheat oven to 400° F. Gently place mold on oven rack. Bake 30 to 35 minutes or until a deep golden brown.

7. While Baba is baking, make rum syrup: in medium saucepan, combine sugar with 1 1/2 cups water; bring to boil, stirring until sugar is dissolved. Boil, uncovered for 10 minutes. Re-

duce heat; add orange and lemon slices; simmer 10 minutes. Remove from heat; add rum.

8. With slotted spoon, remove fruit slices from syrup. Combine fruit and corn syrup in another saucepan: heat gently several minutes, just to glaze fruit. Halve orange and lemon slices crosswise to use for decorating and set aside.

9. Remove baba to wire rack; cool 10 minutes. Loosen sides from mold with spatula; turn out. Return baba to mold.

10. Place mold on large sheet of foil. With cake tester, make holes in baba at 1-inch intervals. Gradually pour hot rum syrup (reheat if necessary) over the warm baba. Continue pouring until all of the syrup is absorbed. Then let baba stand in mold at least 3 hour.

11. Meanwhile, make apricot glaze: in small saucepan, combine preserves and lemon juice; heat, stirring, until melted. Strain.

12. Carefully invert baba onto round serving plate. Spread with glaze, coating evenly. Decorate with reserved orange and lemon slices, candied cherries and citron. Serve with chilled whipped cream.

HANDBOOK FOR SALE:
 "HOW TO MAKE
 CHRISTMAS TREE ORNAMENTS"
 AVAILABLE
 IN UKRAINIAN
 AND ENGLISH.

Price: \$6.00
 Available at:
 UNWLA, Inc.
 108 Second Ave.
 New York, N.Y. 10003

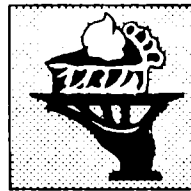
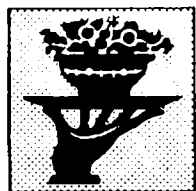

У ПРОДАЖУ Є
 ПІДРУЧНИК
 "ЯК РОБИТИ ПРИКРАСИ
 НА ЯЛИНКУ"
 В УКРАЇНСЬКІЙ І
 АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.

Ціна 6.00 дол.
 Замовляти в канцелярії СУА
 UNWLA, Inc.
 108 Second Ave.
 New York, N.Y. 10003

наше харчування

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА
подала Лукія Гриців

Зближається Різдво. На Свят-вечір хочеться мати все згідно з нашими традиціями: дванадцять страв, все свіже, смачне, запашне, а ще й гарно прибране. Але як це все зробити, коли часу у нас так мало?

У відповідь приходять нам на поміч електричний *Food Processor*. Маючи добрий плян та поміч цього приладу, можемо час праці скоротити хоч на половину. Уживати його треба в такій черговості, щоб поміж ужиттям не треба його навіть мити. Наприклад замісимо тісто дріжджеве на невеличкий колач і відставимо його в змащену олією миску, щоб підростало й зараз не миючи *Food Processor* знову насипаємо відміряне борошно й інші складники та виготовляємо тісто на печені пиріжки, коли воно готове вибираємо його та ставимо, щоб відпочило, а тим часом знову на *Food Processor-i* місимо тісто на вареники та вушка.

Тому, що *Food Processor* місить тісто дуже скоро, бо лише кілька секунд всі три тіста разом з підготовленням можна замісити за 15 хвилин. Тісто звичайно не клеїться до стінок збірника, бо воно є добре вимішане й тому легко його вибрати звідти не залишаючи ні кусочка всередині.

Тепер беремося до роблення начинки до вушок, вареників, пиріжків, а потім підливку до голубців. Перша городина, яку січемо в *Food Processor-i* це цибуля. Треба добре обрахувати скільки її потрібно, щоб не повертатися знову до цієї роботи, а потрібно її багато: до картопляних вареників і до капустяних вареників, до печених пиріжків з капусти, до голубців та до підливки. Цибулю в *Food Processor-i* сікти дуже вигідно, скоро й без сліз; треба лиш уважати, щоб не сікти задовго, бо стане водянистою і дуже дрібною.

Цибулю приготуємо далі згідно з приписами: тушуємо з олією, або додаємо сиру до інших потрав. Коли докладно виберемо цибулю зі збірника *Food Processor-a* його не треба мити, коли плянуємо сікти в ньому зварені гриби на вушка чи на підливку.

Далі йде солodka капуста на печені пиріжки, яку я звичайно січу сиру, а опісля тушкую з олією та цибулькою, додаючи заправу (сіль, перець).

Вкінці, якщо квасна капуста потребує січення, робимо це теж у *Food Processor-i*. Як бачимо, проробив наш помічник *Food Processor* вже багато праці та дотепер ще не був ні разу митий.

Але вернімся назад до нашого "невеличкого колача", як його зробити?

КОЛАЧ

3/4 гор. борошна

1/2 чай. ложки соли

2/3 гор. маргарини (або масла) дуже зимної, покранної

2 яйця

2 ложки цукру

1 торбинка сух. дріжджів

1/2 гор. теплого молока

змішати разом, нехай росте 5 хвилин.

1. Борошно (3 гор.), сіль і маргарин дати до збірника *Food Processor-a* та посікти влучуючим та вилучуючим способом поки виглядатиме як груба каша.

2. В русі додавати розведені дріжджі та яйця. Вилучити *Food Processor* на 2 хвилини, щоб тісто відпочило. Залучити знов і в русі додати решту борошна (1/4 гор.)

3. Коли уформується куля з тіста, вилучити, перенести тісто до змащеної миски та залишити хай росте 1 1/2 год. Тоді притиснути його зверху кулаком, щоб випустити трохи повітря і залишити, щоб ще раз росло 45 хвилин.

4. Випласти колач, нехай знову підросте 20-30 хвилин. Посмарувати зверху жовтком з водою та пекти (325° F) 30-40 хвилин.

ПІВ КРУХЕ ТІСТО НА ПИРІЖКИ

2 гор. борошна

1/2 чай. лож. порошку до печива

1/2 чай. лож. соли

1/4 гор. маргарини (або масла) порізаного в кусочки

1 яйце

1/2 гор. квасної сметани

Перші чотири складники дати до збірника *Food Processor-a* і посікти. Додати яйце і сметану домісити поки не зліпиться куля. Захолодити тісто найменше 1 год. Розкачати тісто, витинати і виробляти пиріжки. Пекти в 375° F близько 30 хв.

ТИСТО НА ВАРЕНИКИ АБО ВУШКА

3 гор. борошна
1 ложка олії
1 яйце
Тепла вода

Воду долити до яйця, щоб разом було 3/4 гор. — замішати. Долити до борошна і олії в збірнику *Food Processor-a* та збивати, поки не утвориться куля. Нехай відпочине 15 хвилин. Розтачати і виробляти вареники або вушка.

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Почавши цим числом подаватимемо різного роду практичні поради з куховарення, домашнього господарства та моди.

ПОЧИНАЄМО ВІД КУХОВАРЕННЯ

Як змінити смак звичайного купованого майонезу?

Дати до 1 горнятка майонезу:

а) 1 ложечку приправленого (купованого) хрину, або

б) 1 ложечку соку зі солодких корнішонів, або

в) 1 ложку соку з квашених з кропом огірків.

Якщо майонез вживаємо до овочевої салатки можна додати до нього:

1 1/2 ложки порічкової ґалаяретки (currant jelly).

Дуже добре!

Дуже смачна холодна підлива до риби:

1 1/2 горнятка майонезу

1 ложка цукру

1 ложечка цитринового соку

Кріп додає багато смаку до страв. Коли немає свіжого можна вживати сухий (dried dill). Добре посипати ним зелену салатку, варену городину. Додає теж цікавого смаку до телятини чи курки. Добре вживати в розтопленому маслі до зеленої фасолі чи бобику (lima beans) або картоплі.

Якщо якась страва вимагає кількох присмаків (herbs) або більше цибулі — добре зробити її день наперед. Тодш ті присмаки мають час "випрацювати" смак для цілої страви.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Данила Богачевського** чоловіка нашої довголітньої членки Ростислави Богачевської і батька Марти Богачевської-Хомяк складаємо **20.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо наше щире співчуття. **Управа й членки 78-го Відділу СУА — Вашингтон**

До милого обов'язку, висловлюю подяку моїм приятелькам 84-го Відділу СУА Чикаго, які прийшли й взяли участь в Панахиді мого дорогого тата **Йосипа Деркач** та за щире співчуття в наших горі. В сороковий день відходу тата складаю дар **15.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". **Катерина Черняк, членка 84-го Відділу СУА**

Замість квітів на могилу сл. п. **Петронелі Зінкевич** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" склали: **25.00 дол.:** д-р Юрій і Ольга Криволап; по **20.00 дол.:** о. Анатолій і Марія Булавка, Іван і Інґа Шморґун; по **15.00 дол.:** Анна Стельмах; по **10.00 дол.:** Оксана Калиновська, Марія Іващенко, Ганна Самутин. **Разом: 110.00 дол.**

У світлу пам'ять **Всечеснішого отця Стефана Кіржецького**, батька нашої членки Татіани Ясінської, — складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Шановній родині висловлюємо глибоке співчуття. **Управа й членки 78-го Відділу СУА — Вашингтон**

Замість квітів на свіжу могилу нашої невіджалуваної приятельки, бл. п. **Ірини Левчук**, складаємо **20.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", родині висловлюємо щирі співчуття. **Леонтія й Іван Боднаруки — Чикаго**

Замість квітів на могилу бл. п. **д-р Лончини** складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **Рома Дигдало**

Замість квітів на могилу **д-р Б. Лончини** складаю **15.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" — **76-ий Відділ СУА у Ворен**

Вшановуючи світлу пам'ять моїх дорогих батьків, **Лікерії та проф. д-ра Юрія Мачуків**, складаю через 29-ий Відділ СУА **50.00 дол.** на Запасний Фонд "Нашого Життя". **мґр. Зірка Цимбаліста**

У пам'ять бл. п. **Івана Нечипоренка**, брата — вуйка наших членок, Опі Великорідько та Каті Портер, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині висловлюємо наші глибокі співчуття. **Членки 19-го Відділу СУА — Трентон, Н. Дж.**

В пам'ять бл. п. **Анни Поліщак** — сестри нашої членки Лесі Папроцької склали на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя": по **10.00 дол.:** Марта Цимбаліста, Ольга Яцишин, Іванна Ратич, з каси 65-го Відділу в Нью Брансвік; по **5.00 дол.:** Ярослава Букачевська, Олександра Ошудляк, Марія Слободян, Стефа Старожитник, Ірена Старожитник, Надія Рінник, Тамара Панкевич, Софія Лонишин, Ольга Загіп'євич, Наталка Головінська, Марія Гатала. **Разом: 95.00 дол.**

28-ий Відділ СУА в Ньюарку переслав **100.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зі збірки квітів на свіжу могилу бл. п. **Андрія Ратича** — чоловіка нашої членки Євгенії Мусора-Ратич.

У пам'ять бл. п. **Марії Сроковської** складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **20.00 доларів. Володимир Сушків**

Замість квітів у світлу пам'ять покійної **Галі Філіпської** сестри нашої членки Наді Юрчинської пересилаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині висловлюємо наші глибокі співчуття. **Управа й членки 11-го Відділу СУА — Трентон, Н. Дж.**

У світлу пам'ять бл. п. **Михайла Хариша**, чоловіка нашої основниці й почесної голови відділу, Анастасії, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині висловлюємо наше глибоке співчуття. **Управа й членки 22-го Відділу СУА**

У пам'ять **Михайла Хариша** складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". **Ольга й Володимир Мартинюки**

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Богдана Чеховича**, батька Дани Чехович і Оксани Лопатинської складають **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". **Оля і Юрій Пастернаки**

ХРОНІКА

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Хроніка за 1984 рік

ВІДДІЛ	МІСЦЕВІСТЬ	ГОЛОВА
10-ий	Філядельфія	Ростислава Матла
11-ий	Трентон	Ярослава Лабка
13-ий	Честер	Тамара Рац
19-ий	Трентон	Катя Потер
20-ий	Філядельфія	Лідія Бурачинська
41-ий	Філядельфія	Ірена Гельо
43-ій	Філядельфія	Анна Максимович
48-ий	Філядельфія	Іванна Пенкальська
54-ий	Вілмінгтон	Марія Ясінська-Мурована
59-ий	Балтімор	Ганна Самутин
67-ий	Філядельфія	Софія Геврик
90-ий	Філядельфія	Оксана Фаріон
91-ий	Бетлегем	Оксана Кіпа

Управа й відділи Округи тісно співпрацювали з головою Ростиславою Матлою, з українською громадою міста Філядельфії та околиці. Членки відділів взаємно відвідують імпрези. В Окрузі відбулася Конференція Суспільної Опіки й Організаційна. При Окрузі існують два гуртки книголюбів: ім. Наталени Королеви — голова Марія Харина та ім. Ліни Костенко — голова Марія Куземська. Членки відділів ходять з колядою, вчать при школах українознавства, при парафіях, є членками або прихильницями СФУЖО, співпрацюють з УОКЦентром. Округна Управа влаштувала "Сторіччя Українського Жіночого Руху". Марія Ясінська-Мурована зорганізувала для Округи прогулянку кораблем "Спіріт оф Філядельфія", в якій взяло участь понад 150 осіб — союзнянки з родинами й гості. Ми стараємося працювати віддано для своєї організації, на користь українського жіноцтва, громади, та майбутнього.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА

10-ий Відділ: Культурно-освітні референтки відчитували доповіді на ширших сходах відділу. А. Клос відчитала: "Тарас Шевченко геній і пророк", — "Поклін Вам Матері", — "Княгиня Ольга". Н. Мацьків відчитала доповідь на тему: "Вплив цукру на наш організм".

11-ий Відділ мав два реферати: "Наталія Кобринська", відчитала Марія Городиська й "Жінки Героїні" — відчитала Ярослава Лабка.

13-ий Відділ: членки прослухали доповідь Віри Кліш (на Шевченківському Святі) про Т. Шевченка; "Різдво в Україні" прочитала Тамара Рац; "В День Матері" — Ірина Назаревич; вірш "500 героїнь Кінг'їру" Алли Косовської; "Українська Вишивка" — Мирослава Стахів. Висвітлено прозирки п.н. "Квіти пустині" з поясненням Дениса Стахова.

19-ий Відділ мав 4 гутірки на святочні теми, під час місячних сходин. Відділ ходив з колядою до родин союзнянок та прихильників міста Трентону й околиці. Членки вчать при школах українознавства, є членами батьківських комітетів.

20-ий Відділ: членки прослухали доповідь Лідії Дяченко "Сторіччя Українського Жіночого Руху" та репортаж "Подорож по Італії". "Різдвяні спогади зі села" прочитала Марія Касіян, а "Різдвяні спогади з міста", Лідія Дяченко. Влаштовано на сходах прощання Наталії Пазуняк під час яких вона прочитала допис про її життя і працю в Австралії.

43-ій Відділ: В березні культурно-освітня референтка Лукія Гриців прочитала реферат про Т. Шевченка, в квітні під час святочних сходин — вірш Опаловича, "Перемога". На сходах в червні Кароліна Конрад прочитала гумореску Людмили Чайківської "Трускалки". У вересні під час сходин присвячених бл.п. Блаженнішому Патріярхові Йосифові, Лукія Гриців читала уривки з "Завіщання Патріярха", а свої враження з похорону Патріярха в Римі розказала, Ореста Гриців. В листопаді Ірина Гаврилів прочитала реферат "Чин Листопада", а Євгенія Капій відчитала вірш. В грудні д-р Наталія Коропецька дала доповідь про наркозу.

48-ий Відділ: У березні Іванна Пенкальська прочитала реферат про Т. Шевченка, членка читала цікаву статтю з часопису "Праця" з Бразилії, а у вересні прочитано з календаря Провидіння статтю "Штучна асиміляція чи конечність плекання Національної Культури?" Б.Ф. Корчмарика.

59-ий Відділ розпочав свою працю новорічною зустріччю для членства й запрошених гостей. В лютому на ширших сходах вітали гостя з Румунії, українського поета Степана Ткачука. В березні д-р А. Лемішка оповідав про

свою подорож до Греції, ілюстровану прозірками. В жовтні на ширших сходах вітали поета Святослава Караванського і його дружину д-р Ніну Строкату-Караванську. Членки читали твори поета. Листопадові роковини відмітили доповіддю д-р Ярослава Шавяка на тему "Чому ми залишили Львів".

67-ий Відділ старається поширювати інформації про Український Музей у Нью-Йорку та допомагати йому фінансово. З тією метою відбулося чотири радіо-програми під заголовком "Вісті з Музею".

90-ий Відділ влаштував авторський вечір поетки Віри Вовк, яка гостювала в Америці. Слово про авторку виголосила поетка, журналістка Марта Тарнавська.

ІМПРЕЗОВА РЕФЕРЕНТУРА

11-ий Відділ вшанував жалібними сходами бл.п. Патріярха Йосифа. З великим успіхом влаштовано виставку картин з мистецької галерії Ірени Ванчицької та ювілей для голови відділу, Ярослави Лабки.

13-ий Відділ влаштував Ялинку-Просфору з виступом бандуристки Лаврентії Туркевич, яка виконала декілька дохристиянських колядок. У березні влаштовано Шевченківське Свято, в програмі були: Віра Кліш — святкове слово, учні парафіяльної школи св. Духа під проводом сс. Василіянок і учительки Олі Пастушок, молодь ансамблю Українського Музичного Інституту у Філядельфії під керівництвом проф. Анастасії Жилавої і хор "Русалка" під диригентурою Роксоляни Гарасимович. В травні відбулися сходи з нагоди Свята Матері, з рефератом. Відбуто два пікніки, з того один получений з мистецькою виставкою Мирослави Стахів.

19-ий Відділ приготував 29-го січня святочну Різдвяну Просфору з мистецькою програмою та з традиційним прибраним столом і ялинкою. Гостями були союзнянки 11-го Відділу. Відсвятковано також річницю нашої патронки, Л. Українки, з мистецькою програмою і перекусом. Слово про Л. Українку мала проф. д-р Ляриса Онишкевич. В липні відбувся прощальний вечір для членки Ірени Мізюк, яка виїхала до Флориди. В грудні відбулася традиційна для відділу, перед-різдвяна товариська вечірка. 19-ий і 11-ий Відділи приготували зустріч д-р Цимбалістого з громадянством міста Трентону, в Народнім Домі.

20-ий Відділ влаштував у січні разом з 80-им Відділом на Френкфорді "Ялинку" для дітей, і осінню імпрезу "Містерії Середнього Сходу" з програмою і буфетом.

43-ий Відділ влаштував для громади Філядельфії дві успішні імпрези. 7-го квітня — Літературний Вечір присвячений письменникові-гумористові Івану Керницькому. Цей вечір був фільмований фото-студією "Мева". 6-го і 7-го жовтня відбулася "Мистецька Виставка Трьох Ровесниць" — Мотрі Яцкевич Головінської, Христини Зелінської та Роксоляни Лучаковської Армстронґ.

48-ий Відділ відсвяткував День Подяки 2-го грудня. Програму підготувала референтка Ольга Михайлюк Білинська. Головне слово виголосив о. Мар'ян Процик. Він дуже цікаво розповів про своє знайомство з бл.п. Патріярхом Йосифом і про шире, батьківське відношення їх Блаженства до наших студентів в Римі. Свято відкрила голова Іванна Пенкальська, о. шамб. д-р Іванич Біланич провів молитву та склав відділові побажання. Мар'яна, Оксана і Катруся Михайлюківні деклямували "Поклін Патріярхові" (Катрі Колточок). Програму закінчено відспіванням Патріяршого гимну та молитвою, яку провів о. Роман Мартинюк.

59-ий Відділ зорганізував у березні прогулянку до Вашингтону, щоб зложити китицю квітів під пам'ятником Т. Шевченка, а також відвідали кілька музеїв. В квітні, разом з місцевим відділом "Самопоміч" і Українською Координаційною Радою, зорганізовано зустріч з головою НТШ д-р Ярославом Падохом. В травні, в день свята Матері відмічено 90-ліття нашої почесної членки, сьогодні вже бл. п. Добродійки Олени Блавацької.

67-ий Відділ, імпрезова референтка Дзвінка Захарчук. "Тиждень Українського Музею" відбувся від 14-го до 21-го жовтня, 1984 р. Під час "Тижня Музею" відділи продавали жетони на користь Музею біля всіх українських церков. Продаж приніс 1,042.00 дол., які переслано до Музею в Нью-Йорку. Кожного року відділ старається влаштувати іншого роду імпрезу з цікавими прелеґентами. Цьогорічна імпреза була виставка античних мап України. Доповідь з прозірками виголосив проф. Андрій Григорович з Канади. Вісті з Музею передав д-р Осип Данко.

91-ий Відділ допоміг влаштувати Шевченківське Свято для громади Лігай Велі.

МУЗЕЙНО-МИСТЕЦЬКА РЕФЕРЕНТУРА

10-ий Відділ: мистецькі референтки І. Возьна та М. Дябога під час осіннього шкільного базару мали свій столик де продавали фанти й печиво. Прибуток з базару призначено на Музей і фонд О. Лотоцької. Крім цього, мистецькі референтки продавали жетони й цеглини на Музей.

11-ий Відділ є меценатом і добродієм Українського Музею. Членки закупили льоси та жертвували на "Замість квітів" і перевели збірку на Український Музей. Під час відкриття виставки Українського Музею з Нью-Йорку в стейтовім музеї в Трентоні, членки: Юстина Надраґа й Богданна Осадца прибрали великоднього стола, а Дарія Самотулка, за українським звичаєм, обдарувала членів адміністрації трентонського музею своїми писанками. Д-р Б. Цимбалістий виголосив доповідь для членства й громадянства на тему: "Етнографічні музеї в Україні й Український Музей в Нью-Йорку".

13-ий Відділ є подвійним меценатом Українського Музею. Вплачує річну вкладку, а 8 членок відділу є членами Музею, одна з них — меценатом. Улаштовано виставку праць Мирослави Стахів і виставку картин з колекції І. Ванчицької. Розпродано жетонів на суму 50.00 дол. Заплановано зорганізувати для членок курс вишивання і мережування.

19-ий Відділ: 7-го квітня відкрилась виставка писанок у Стейтовім Музею Нью Джерзі, де відбувся курс писання писанок, яким провадила Леся Городиська з допомогою деяких членок відділу. Вона також мала курс писання писанок в американській школі.

20-ий Відділ є меценатом Українського Музею.

43-ий Відділ є членом і меценатом Українського Музею.

48-ий Відділ розпродав жетонів на Український Музей на суму 167.00 дол., та дав пожертву в сумі 130.25 дол. Заступниця голови брала участь зі своїми експонатами у виставці 90-го Відділу, п. н. "Вишивка Бабуні".

67-ий Відділ адресував та вислав великодні побажання, "Писанку" для Українського Музею по всіх штатах Америки. Прихід з "Писанки" — 4,248.00 дол. Під час різдвяного базару в УОК-Центрі відділ займався крамничкою Музею та продавав книжки й видання СУА.

90-ий Відділ, на запрошення "Школи Спадщини", при УОКЦентрі, провадив 10 тижневі курси народньої ноші. Про народні ноші викладала Лідія Бурачинська, кол. ре-

дакторка "Нашого Життя". Членки виготовили ляльки в стилевих народніх строях. Ці ляльки виставлені тепер в конференційній залі УОКЦентру у Філядельфії. Також влаштовано виставку давніх вишивок, яка пройшла дуже успішно. Гутірку про "Історію вишивки" мала Мирослава Стахів.

91-ий Відділ взяв участь у виставці церковного декоративного мистецтва, яка була влаштована в "Анні Кемерер Мюзіум", в лютому 1984 р. Виставка представляла церкву св. Йосафата в Бетлегемі. На виставці був фелон вишиваний в 50-тих роках у Філядельфії, а також епітрахіль. Влаштовано ряд базарів і продаж печива на зібрання фондів на потреби Українського Музею.

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

10-ий Відділ: Референтки Суспільної Опіки О. Филіпович і І. Гентош вислали 17 пакунків з одягом до Бразилії і один до Польщі. Відділ утримує бабусю в Німеччині. На покриття видатків Суспільної Опіки союзнянки у різдвяний час ходять з колядою і продають печиво. Три членки відділу мають своїх стипендіяток. При кінці червня, з нагоди посвячення пам'ятника на гробі нашої членки і незаступимої імпровізованої референтки Оксани Рудакевич, союзнянки приготували обід для родини й гостей Покійної. Бл. п. Оксана записала 250.00 дол. для відділу, яких переслано до Бразилії для потребуючих дітей.

11-ий Відділ: Референтки суспільної опіки — Люба Мриглоцька, Катя Ковшевич і Марія Сенік та членки, відвідували хворих членок по шпиталях і домах. Вислано 2 пакунки на Україну і по 9 пакунків до Польщі та Південної Америки. Для дітей Інституту св. Ольги в Прудентополіс, Парана Бразилія, пожертвовано 365.00 дол. зі збірки в пам'ять бл. п. Володимира Мриглоцького.

13-ий Відділ вислав потребуєчим 8 пакунків з одяжем, з того 2 до Польщі, 3 до Бразилії і 3 до Аргентини. Членки референтури відвідують хворих і немічних по шпиталях і домах. Перед Різдом і Великоднем заносять їм святоче печиво. Дві членки переписуються з родинами політичних в'язнів і допомагають їм посылками та грішми. Одній неспроможній членці відділ оплачує журнал "Наше Життя". Відділ оплачує 2 стипендії для молоді в Бразилії і підшукує спонсорів серед громадянства. На місцеву церкву жертвовано 334.00 дол.

19-ий Відділ пересилає пакунки до Бразилії та Польщі. Також зібрано 10 пак. вживаного одягу та переслано до ЗУДАК-у у Філядельфії. Відділ даліше отримує студентку монашого чину в Бразилії.

20-ий Відділ передплачує "Наше Життя" для двох бабусь та опікується домом для старших в Буенос-Айрес, Аргентина. Членка Марія Галій оплачує стипендію в Бразилії, а референтка Е. Новаківська помагає висилками одягу й харчевих пакунків та оплачує одну стипендію у Бразилії (на священика), а також співпрацює з міським бюро і американськими приватними організаціями суспільної опіки.

41-ий Відділ передплачує журнал "Наше Життя" невідомій бабусі. Майже всі членки відвідують хворих та працюють при своїх церквах.

43-ій Відділ опікується хворою учителькою, союзнякою в старечому домі й оплачує їй телефон. Вислано три пакунки з одягом та харчами до Польщі та один пакунок з літнім одягом до Бразилії. Утримує в Бразилії одну студентку і опікується бабусю в Німеччині. Надія Оранська й Оксана Гораєцька опікуються хворими в старечому домі,

відвідують їх, дарують невеличкі подарунки, допомагають при Службі Божій, яку відправляє для мешканців дому, а особливо українців о. д-р шамбелян Іван Біланич.

48-ий Відділ з ініціативи референтки Суспільної Опіки О. Петрів заплатив журнал "Наше Життя" для бабусі в Європі й вислав 4 пакунки з одягом до Бразилії. Членки відвідують хворих і старших членок. Пишуть картки хворим, бабусям та матерям з побажаннями.

59-ий Відділ опікується бабусю в Польщі й вислав 20 пакунків уживаного одягу та один пак. книжок українцям у Бразилії.

90-ий Відділ вислав 16 пакунків до Бразилії і передплачує двом бабусям журнал "Наше Життя".

91-ий Відділ допомагав Стокотельному, українським студентам у Бразилії та старшим жінкам.

РЕФЕРЕНТУРА ЗВ'ЯЗКІВ

11-ий Відділ: Членки брали участь у підписанні мейором і губернатором Проклямації з нагоди Незалежності і Соборності України. Голова Ярослава Лабка брала участь в імпрезі засвічення стейтової ялинки в присутності губернатора Томаса Кейна в Трентоні. Програма була подана по телевізії, а також були дописи в місцевій пресі "Трентоніан" і "Трентон Таймс". Репортерка газети "Прінстон Паке" перевела інтерв'ю з головою Ярославою Лабкою про українські різдвяні звичаї і потім подала в свої секції "Тайм Оф" інформації.

13-ий Відділ співпрацює з місцевою церквою і парфільною школою.

19-ий Відділ є активним членом Громадського Комітету міста Трентону для вшанування всіх національних свят. Деякі членки були присутні під час підписання проклямації 22-го січня, Дня Соборності, губернатором Кейном. Членки брали участь у маніфестації Голоду та проти русифікації, у Вашингтоні. Відділ брав участь у листуванні та збиранні підписів в справах політв'язнів, Голоду 33-го року та в справі створення комісії, із співпрацею американців в Обороні Людських Прав в Україні.

20-ий Відділ брав участь в імпрезах Генеральної Федерації Жіночих Клюбів та СФУЖО.

43-ій Відділ: членки беруть участь в імпрезах: громадських, відділів СУА та СФУЖО. Брали участь в маніфестації проти русифікації України у Вашингтоні.

59-ий Відділ взяв участь в міжнародньому фестивалі. У вересні всі членки брали участь в загально-українській маніфестації проти русифікації України у Вашингтоні.

67-ий Відділ є членом Українського Освітньо-Культурного Центру з правом голосу. Дарія Федак є заступницею голови Округи та членкою фінансової Комісії СФУЖО. Іванна Луцишин є референткою Музею в Окрузі. Ірена Кушнір є членкою Управи Українського Музею в Нью-Йорку.

90-ий Відділ: членки працюють в СФУЖО, в Пласті, в УОКЦентрі та в Комітеті Оборони Людських і Національних прав України.

XX-та КОНВЕНЦІЯ СУА

Від 10-го Відділу СУА, як делегатка їздила на Конвенцію організаційна референтка Анна Заброцька; дві членки 13-го Відділу взяли участь та дві членки 19-го Відділу. Делегатками від 43-го Відділу були членки: Марія Куземська, скарбничка й голова гуртка книголюбів ім. Ліни Костенко;

Анна Максимович, пресова референтка Округи; імпрезова відділу та Людмила Чайківська, голова 43-го Відділу й заступниця голови Фінансової Комісії СФУЖО. Анна Максимович увійшла до Головної Управи СУА, як пресова референтка. 59-ий Відділ вислав дві делегатки. 67-ий Відділ займався крамничкою Музею та продавав книжки й видання Музею та СУА.

ГОСПОДАРСЬКА РЕФЕРЕНТУРА

11-ий Відділ: господарські референтки приготували перекуски на імпрези й поминки. Влаштували перед Різдом, базар.

13-ий Відділ влаштував передвеликодний базар, різдвяний базар і два рази продаж печива й кави.

19-ий Відділ мав два рази продаж печива. 6-го травня при церкві св. Йосафата, а 20-го травня при церкві св. Юрія

Переможець. Прибуток призначено на сплату висилок до Бразилії.

20-ий Відділ: референтка підготовляла буфет під час імпрез відділу та чай і солодке під час сходин.

43-ий Відділ: господарські підготовляли перекуску на сходини та імпрези відділу, також займалися підготовкою поминок.

48-ий Відділ: два рази влаштував продаж печива. Господарські референтки приготували обід на "День Подяки" і перекуску на річні збори.

90-ий Відділ: членки приготували й продавали буфет на Балу інженерів.

91-ий Відділ влаштував ряд базарів і продаж печива на зібрання фондів на потреби Українського Музею.

Анна Максимович,
пресова референтка

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ

ЗУСТРІЧ У НЬЮ БРАНСВІКУ

За ініціативою трьох відділів СУА: 4-го й 65-го з Нью Брансвіку та 92-го з Менвілу, Н. Дж. в залі при церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Нью Брансвіку, відбулася 13-го жовтня 1985 р. дуже цікава зустріч з мгр. Дорою Рак, яка виголосила доповідь на тему: "Участь українських делегаток у Міжнародній Жіночій Конференції в Найробі, Кенія, в липні цього року".

У гарно прибраній залі 4-им Відділом, зібралося приблизно 100 осіб. Перед доповіддю союзнянки згаданих відділів гостили присутніх обідом.

Зустрічню проводила голова 92-го Відділу Таня Рішко, яка привітала о. Павла Лабінського з дружиною, прилегентку Дору Рак, голову Округної Управи Ольгу Тритяк, союзнянок і гостей та передала слово О. Тритяк. Вона представила мгр. прав Дору Рак, видатну суспільну діячку, співредакторку журналу СФУЖО "Українка в світі".

Дора Рак почала свою доповідь загальними відомостями про Кенію. Ця 19-ти мільйонна молода африканська держава, заледве 22 роки тому здобула свою незалежність. Уряд її є однопартійний. До жінок ставиться добре й дав підтримку згаданій конференції. Кенія гостинна країна, а люди ввічливі. Її одномільйонна столиця Найробі, є місцем контрастів з добрими й злими сторонами великого міста.

Міжнародня Конференція складалася з Форуму і офіційної конференції ОН для оцінки "Декади жінки".

Форум, який відбувався від 10-го до 19-го липня ц. р.

організували неурядові організації. Участь у ньому могли брати всі зацікавлені. Число учасниць перейшло 13-ть тисяч. Заняття Форуму відбувалися в модерному Центрі ім. Кеньятти, Університеті Найробі та на майдані біля нього.

Офіційна Конференція ОН відбулася від 15-го до 26-го липня 1985 року. Під час конференції поодинокі делегації подавали звіти поступу жінок в їх державах та дискутували над тим, що жінки досягнули за п'ять літ та намітили напрямні по рік 2,000-ий.

Деякі українські делегатки були учасницями нарад та брали участь в дискусіях і тим посилили зацікавлення українськими справами.

Закінчила Дора Рак свою доповідь зверненням до свідомого українського громадянства, щоб в єдності ширили правду про Україну, щоб змагалися за самостійність України.

Таня Рішко сердечно дякувала прелегентці за цікаву й гарно виголошену доповідь і відкрила дискусію, в якій брали живу участь присутні. Наприкінці присутні оглядали ще виставку зі світлинами, поштовими марками, грішми, жетонами та дрібними мистецькими виробами народньої творчості Кенії. Також були газети й журнали з дописами про Міжнародню Жіночу Конференцію в Найробі.

Союзнянки розійшлися під вражінням праці нашого свідомого жіноцтва, яке здає собі справу з того, що "в єдності сила народу".

Дарія Самотулка

РІЧНІ ЗБОРИ

118-ИЙ ВІДДІЛ, ГЮСТОН, ТЕКСАС

Повідомляємо, що відбулися загальні збори 118-го Відділу СУА в Гюстон, Техас.

До управи відділу увійшли: Галя Біч — голова, Ольга Люра — заступниця голови, Лідія Олексюк — секретар, Марта Грищок — скарбник та Олена Бурбан — референтка суспільної опіки.

Галя Біч,
голова

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРІМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ДАРУНКИ ДО КОЛЕКЦІЇ ФОТОГРАФІЙ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Олександр Кедринський — 10 світлин, 3 поштівки
Люба Мосевич — 18 світлин
Олена Назар — 4 світлин
В. Ключас — 17 світлин
Володимир Грицин — 9 світлин
Ірена Мокривська — 1 світлин
Орест Городиський — 1 світлин, 5 поштівок
Роман Миколаєвич — 78 світлин
Марія Дигдалевич — 6 світлин

ДАРУНКИ ДО БІБЛІОТЕКИ

Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ) — 5 книжок
д-р Юліан Мовчан — 1 книжку
Олександр Кедринський — 4 книжки
Тит Геврик — 1 книжку
Петро Німеровський — 8 книжок
Мирослава Савчак — 3 книжки, 10 поштівок, Пластові поштові марки (2 пис.)
Анна Чорнобиль — 1 книжку
Віра Шуль — 3 книжки, 3 журнали

ДАРУНКИ ДО КРАМНИЧКИ

Ярослава Оришкевич (78 Від. СУА) — 1 вишивану сорочку
Оксана Щур — 2 книжки, 20 карток
Мирослава Савчак — 1 малу інкр. касетку, 1 інкр. папіросницю, 1 сопілку
Марія Крамарчук (47 Від. СУА) — 1 серветку
Віра Шуль — 1 ткану торбинку
Тиміш Білостоцький — 35 афішів св. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа Кардинала Сліпого

Щиро дякуємо

Христина Певна
завідуюча крамничкою

ПОЖЕРТВИ

149.50 дол. — Анна й Станіслав Кіра
по 100.00 дол. — Олександр і Софія Скоп, д-р Марія Фішер-Слиж
по 25.00 дол. — Михайло Красіцький, Марія Мороз-Сосяк, Надін і Русселл Дворян
20.00 дол. — Ірина Борщ
по 15.00 дол. — Теодозія Савицька, Павлюс Гук, Н. Н.
по 10.00 дол. — Тереса Шавалей, Володимир Черевко
по 5.00 дол. — Леонід Царик, Ізидора Боярська

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

3000.00 дол. — Марія Даниш з родиною
1503.00 дол. — Стефан і Іванна Рожанковські
по 1000.00 дол. — Метрополит Андрей Кушак, 64-ий Відділ СУА
185.00 дол. — 29-ий Відділ
175.00 дол. — 102-ий Відділ
по 150.00 дол. — 22-ий Відділ СУА, з нагоди 65-их уродин Василя і Анни Натини (Анна Натина є членкою 1-го Відділу СУА та Василь і Анна є членами Музею)
125.00 дол. — Ірина Стецюра
110.00 дол. — 6-ий Відділ СУА
по 100.00 дол. — І. Антипів, 28-ий Відділ, 31-ий Відділ
85.00 дол. — 101-ий Відділ СУА
75.00 дол. — Філемон Савечка
по 50.00 дол. — Антонина Бережницька — з нагоди 75-их уродин Івана Базарка, Марія Герус-Мартюк, О. Запаранюк, С. Леньо, Марія Тедендик, 77-ий Відділ СУА
по 25.00 дол. — О. Сачно, В. Яцьків, Міра Ганкевич, Ірина Попович, Відділ УККА з Ютики, о. В. К. Майданський, Юрій і Віра Паславські, І. Старожитник, 36-ий Відділ СУА
по 20.00 дол. — Марія Бочерська, д-р Квасовський, д-р В. Когутяк, о. І. Ткачук, Марія Мульткевич
по 15.00 дол. — Теодор Королишин, Ніна і Василь Мацьків
по 10.00 дол. — Наталія Чапленко, З. Боднарчук, І. Дідишук, І. Гончар, П. Мазак, А. Андроняк, В. Смик, П. Ярмак, І. Бекерський, Л. Береска, І. Федорняк, пані Косар, Е. Луктей, пані Ризванюк, В. Кропельницький, Я. Ясковський, В. Івасів, Л. Ярмак, Н. Зенчак, Л. Дзядик, О. Смик, С. Мельник, Н. Лукашевич, А. Гереч, Стефанія Чорнодольська, Софія Собат, Наталія і Богдан Коваль, Софія Роман, Теодор Юсевич, Стефанія Бабій, М. Фізер, С. Лонишин, М. Слободян, С. Стойко, Т. Шавалей
5.00 дол. — Олена Хомин

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на далеку могилу дорогої і незабутньої моєї сестри **Ольги Стасів Андрухів**, яка померла в Донецьку, Україна, складаю **25.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку. **Олександра Рицар**

Замість квітів в пам'ять бл. п. Григорія Антонова, складаю **100.00 дол.** на Український Музей. **Розалія Фенчинська з сином Романом**
У пам'ять покійної братови **Анастасії Банах** складаю **25.00 дол.** на Український Музей. **Ангела Банах**

В третю сумну річницю смерті нашого дорогого сина **Олександра Гладкого**, у його пам'ять складаємо на Будівельний Фонд Українського Музею **50.00 дол.** **Лідія і Володимир Гладкі**

В пам'ять бл. п. **Якова Гніздовського** складаємо **25.00 дол.** на Український Музей в Нью-Йорку. **Роман і Євгенія Голіят**

Замість квітів в пам'ять **Якова Гніздовського** складаю **25.00 дол.** на Український Музей в Нью-Йорку. **Ейб Тарп**

У пам'ять бл. п. **Василя Добчанського** на Український Музей в Нью-Йорку склали: **250.00 дол.** — Мирон і Христя Добчанська-Мельник; по **100.00 дол.** — Євгенія Добчанська, Юрій і Оленка Добчанські; по **50.00 дол.** — Родина Буката й Лотоцькі, Роман і Люба Мельник, Максим і Рома Тибодо; **30.00 дол.** — Ірена й Марта Рудик; по **25.00 дол.** — Платон і Ляля Хома, Павло й Марта Остап'юк-Стаїті, Александер і Оксана Тишовинські, 108-ий Відділ СУА; по **20.00 дол.** — Марта Перейма, Анна Любинська, Іван і Оля Нагорські; по **10.00 дол.** — Валя Чудовська, Е. Матвієнко, Адріяна Кульчицька. **Разом: 820.00 дол.**

Замість квітів в пам'ять бл. п. **Володимира Душника**, складаю **15.00 дол.** на Український Музей. **Анастасія Волкер**

У пам'ять друга шкільної лавки митрофорного Протоієрея о. **Лева Опоки** складаємо на Український Музей **25.00 дол.** **Матвій і Таїса Мелешки**

У пам'ять відходу у Вічність мого дорогого чоловіка бл. п. інж. **Михайла Савчука** складаю **100.00 дол.** на Український Музей в Нью-Йорку. **Дружина Антоніна Савчук**

Замість квітів на могилу пок. **Андрея Ратича**, чоловіка моєї приятельки складаю на Український Музей **25.00 дол.** **Марія Куземська**

Замість квітів на свіжу могилу незабутньої бл. п. **Роми Цепенди** з дому Гулин (сестринки О. Кисілевської) складаємо **15.00 дол.** на Український Музей в Нью-Йорку. **Оксана й Ростислав Оменцінські**

The members of UNWLA Branch 72 extend their sincere condolences to Mrs. Mary Dushnyk and son Mark on the loss of their husband and father **Dr. Walter Dushnyk**. In lieu of flowers, a donation of \$100.00 is made to the Olena Lototsky Fund in memory of Dr. Walter Dushnyk "Vichnaya Pamiat". **Anna Wasylkow, President Branch 72**

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять бл. п. **Нелі Вовк**, 33-й Відділ СУА пересилає збірну стипендію в сумі **115.00 доларів** для юнака в Європі. **33-й Відділ СУА.**

У пам'ять бл. п. **Люсі Захарясевиц Бараник** пересилаю **20.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА. **Марія Плакида**

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Зоріани Н. Котляр** на потреби молоді в Бразилії склали: **40.00 дол.** Євген і Оксана Тиханські; **35.00 дол.** Богдан і Анна Кравчук; по **25.00 дол.** Дарія Менцінська, Віра Микитин, М. Микитин, Христина й Богдан Розанек, Марта Тихоліс; **20.00 дол.** Юрій і Орися Яцусь. **Разом: 220.00 дол.**

У пам'ять мого брата й братової, **Петра і Ефрозини Осяглів**, складаю на стипендійний фонд до Європи **100.00 доларів**: **Катерина Нижник**

У пам'ять мого незабутнього та дорогого чоловіка бл. п. **Богдана Рака** складаю **250.00 дол.** на оплату стипендії для юнака в Бразилії. **Оксана Рак, членка 64-го Відділу СУА**

У першу річницю смерті мого найдорожчого мужа бл. п. **Дмитра Юрчишина**, пересилаю **50.00 дол.** для сиріт і бідних дітей в Бразилії. **Ірина Сімків-Юрчишин**

Складаємо пожертву через 29-ий Відділ СУА, з нагоди 20-річчя подружжя **Стефана й Тані Винниченків** на Стипендійний Фонд СУА: по **25.00 дол.** Ростислав і Марія Боднаруки, Віра Іваницька, Юлія Кокорудз, Іван і Надя Касирики. **Разом: 100.00 дол.**

Сердечно дякую за відвідини мене в лікарні Олі Кулинич, суспільній опіці 119-го Відділу в Йонкерсі, за молитви її родини в намірі мого видужання. Рівночасно складаю подяку членці 119-го Відділу Ромі Оленській за відвідини мене в дома під час моєї недуги. З вдячності складаю **25.00 дол.** на сиротинець в Бразилії. **Ольга Грна, членка 82-го Відділу СУА**

ПОДЯКА

Складаю щирю подяку **Марії Крамарчук**, Голові Окружної Управи Півн. Нью-Йорку, за запрошення до Рочестеру, а Відділам 47, 46 та 120 за влаштування так успішного "Стипендійного дня СУА" в Рочестері. Це дало змогу деяким студентам докінчити ще один шкільний рік, а також забезпечило інших вже на 1986-ий рік. В імені стипендіатів — спасибі!

Анна Кравчук
референтка стипендій СУА

З нагоди "Стипендійного дня СУА" в Рочестері складаємо по **25.00 дол.** на Стипендійну Акцію СУА до Бразилії. **Петро Бокало й Анна Кравчук. Разом 50.00 дол.**

ВІТАЙТЕ ТА СКЛАДАЙТЕ ПОБАЖАННЯ СВОЇМ РІДНИМ,
ДРУЗЯМ ТА ЗНАЙОМИМ НА СТОРІНКАХ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Катерина Хала
*25.V.14 - †19.VII.85

19-го липня 1985 р. відійшла від нас у Вічність довголітня членка 35-го Відділу СУА в Озон Парку, Квінс, Н.Й. бл.п. **Катерина Хала** з дому Корчак. Покійна народилася 25-го травня 1914 р. у Литманові Старо-Любовне на Чехословаччині. В 1936 році вона приїхала до Америки, де й одружилась з Михайлом Халою. У їхньому подружжі було двоє дітей — син Михайло й донька Діана.

Катерина була членкою товариства Апостольства Молитви й членкою 35-го Відділу СУА, до якого вона вступила в 1974 році. Її улюблений пост був господарської референтки. Скромна й лагідна Катерина була відданою членкою СУА. Вона ніколи не відмовилась від праці й була одна із перших жертвених союзянок на всі цілі.

Панахида відбулася з великою участю членок СУА, які склали для неї як той символ любови й подяки, вінок квітів. Похорон відбувся 22-го липня 1985 р. з Української Католицької Церкви в Озон Парку. У глибокому смутку залишилися чоловік Михайло, син Михайло з дружиною, дочка Діана та ближча й дальша родина в Америці й в Європі.

Тлінні останки спочили на Українському Католицькому цвинтарі Святого Духа в Гемтонбургу, Н.Й.

Спи, дорога союзячко, нехай прибрана вільна земля Вашингтона буде Тобі легкою, а пам'ять про Тебе живою назавжди.

Членки 35-го Відділу СУА

Посмертні згадки

Текля Голенда
* 1897 — †28.VI. 85

Ділимось сумною вісткою з членством СУА, що 28-го червня 1985 року відійшла у вічність по довгій недужі на 88-му році життя, членка 26-го Відділу ім. Ольги Басараб — **Текля Голенда**.

Покійна Текля Голенда з дому Баран приїхала до Америки в 1910 році з села Ізупіль повіт Станиславів. Спочатку свого перебування в Америці проживала в Пенсильванії. Тут вийшла заміж за Франка Голенду, який упокоївся в Бозі кілька років тому. В 1925 році подружжя Голендів переїхало до Мічіган, де і проживали в Гемтремку. Коли заснувався 26-ий Відділ СУА, Покійна зараз на перших сходинках вступила в його ряди. Була однією з засновниць. Покійна була вибрана кореспонденційною секретаркою і була на цьому пості кілька років. Належала до господарського комітету і помагала при приготуванні всіх імпрез, доки здоров'я і сили їй служили. Була жертвенною на всі цілі.

Належала також довгі роки до сестрицтва при церкві НЗПДМ в Гемтремку. Тож членки обох організацій відпровали тлінні останки Покійної до церкви НЗПДМ, а звідти на цвинтар Монт Олівет з прапорами й відзнаками. Голова 26-го Відділу Катерина Кобаса попрощала Покійну згадуючи її як прикладну, жертвенну й працювиту членку. Покійна залишила в глибокому смутку сестру Марію у Філадельфії, Па. і сестрінку Анну (по чоловікові) з дітьми й внуками, що опікувались нею аж до смерті.

Спи спокійно дорога сестро союзячко, американська земля нехай буде Тобі легкою!

Управа й членки 26-го Відділу СУА

Вже більше як рік минув, коли 29-го вересня 1984 р. відійшов у Вічність на 69-ому році життя бл. п. **д-р Теодор Небожук** — щедрий жертводавець Стипендійного Фонду СУА. Наймолодший з п'ятох дітей, він народився 21-го лютого 1916 р. у Виткові коло Белза. На 17-му році життя, як гімназійний учень 7-ої класи в Сокалі, він був арештований і карався у польському концтаборі в Березі Картузькій разом з старшим братом Михайлом.

Відбувши покарання, закінчив середню освіту в Малій Семінарії у Львові. Дуже здібний, пильний та ідейний юнак мріяв стати лікарем, але знав, що в Польщі його як "підозрілого" не приймуть на вищі студії. Восени 1939 р. вся родина переїхала за Буг під німецьку займанщину, і тоді Покійний почав медичні студії в Грацу в Австрії.

Українців — студентів було тут більше й вони гуртувались у студентському колі. Однак їхня діяльність була комусь підозріла й в 1943 р. гестапо заарештувало деяких студентів, між ними був Покійний. Вивезли їх до концентраційного табору в Дахав, де карались аж до закінчення війни в травні 1945 р. Незважаючи на підірване здоров'я і дуже тяжкі переживання у кацеті, Покійний записався на університет у Мюнхені, щоб продовжувати перервані студії.

Не закінчивши студій, у 1950 р. він переїхав до Канади, де того ж року одружився з вдовою Анною Сисак, з дому Бочик. Плянував незадовго повернутися до Мюнхену, щоб скласти останні іспити. Виявилось, що це тільки можливе після одержання канадського громадянства. Незважаючи на це, він одержав в 1961 р. диплом лікаря.

В наслідок тяжкого життя і перепрацювання, того ж року зазнав два сердечні удари. Лежачи в ліжку, приготувався до нострифікаційного іспиту, а коли видужав виїхав до Саскачевану на обов'язкову дворічну практику. Здобув вже канадський диплом лікаря, але через брак фізичних сил, не міг відкрити приватну практику. Тоді переїхав до США до Вест Сенека недалеко від Бофало, де працював, як лікар загальних недуг у стейтовій лікарні для недорозвинених дітей і молоді. Тут Покійний здобув ще два стейтові дипломи й належав до Українського Лікарського Товариства.

Подружжя Небожуки були щедри й добрі парафіяни церкви св. о. Николая

у Бофало, та в міру можливостей брали участь у житті української громади. В лютому 1975 р. референтка суспільної опіки 49-го Відділу США перевела кампанію для придбання фондів на стипендії для потребуючих дітей у Бразилії. Після першого заклику по радіо, подружжя Небожуки негайно відгукнулись, жертвуючи 200.00 дол. Щороку, аж до відходу Покійного на емеритуру, вони вплачували подібну суму. За вісім років, вони склали 1,600.00 дол. на шляхетну ціль.

Нехай пам'ять про щедрого добродія залишиться назавжди між нами! Вельмишановній дружині й родині складаємо наші щирі співчуття.

Анна Макух
реф. суспільної опіки
49-ий Відділ США у Бофало

ПОПРАВКИ

У "Нашому Житті" за червень (ч. 6) 1985 р.:

В рубриці "На Стипендійну Акцію США" на ст. 15 помилково подано, що М. Гибяк з Гамбургу заплатив 25.00 МАЄ БУТИ М. Груб'як, Гамбург.

Появилось кілька помилок в списку жертводавців на Будівельний Фонд Українського Музею. Подаємо в цей час поправки помилок:

1. 200.00 дол. склала Марта Шиприкевич особисто, а не через 67-ий Відділ США,

2. Помилково пропущено пожертву Ірени (Ориси) Ільницької — 25.00 дол.

3. 10.00 дол. склав Дмитро Стулковський, а не Дмитро Стрелковський.

Ми дуже перепрошуємо жертводавців за помилки, які вийшли в наш список жертводавців.

За липень-серпень (ч. 7-8) 1985 р. в хроніці ньюйоркської Округи неправильно подали І. Кіндрачук, як голову 62-го Відділу США в Глен Спей МАЄ БУТИ Дарія Сірко.

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

З НАГОДИ

В доказ вдячності за признання для їхньої праці відзначені членки склали **70.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" через 47-ий Відділ США.

З нагоди "Літературного Вечора" в Чикаго, який відбувся 1-го червня 1985 р. при співучасті письменниць: Ганни Черинь, Івонни Савицької, Володимири Демус, Слави Дримарик-Шевчук пересилаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **100.00 дол.** Управа й членки 22-го Відділу США в Чикаго.

У світлу пам'ять бл. п. **Оксани Добрянської**, членки 22-го Відділу США складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Управа й членки 22-го Відділу США в Чикаго.

З нагоди 50-літнього ювілею шлюбного життя Галини й Остапа Шелехівських, пересилаємо дорогим ювілятам найщиріші побажання і складаємо **два цеголки по 25.00 дол.** на Український Музей в Нью-Йорку, а **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". **Марія і Сильвестер Мартюки**

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N.Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокі число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

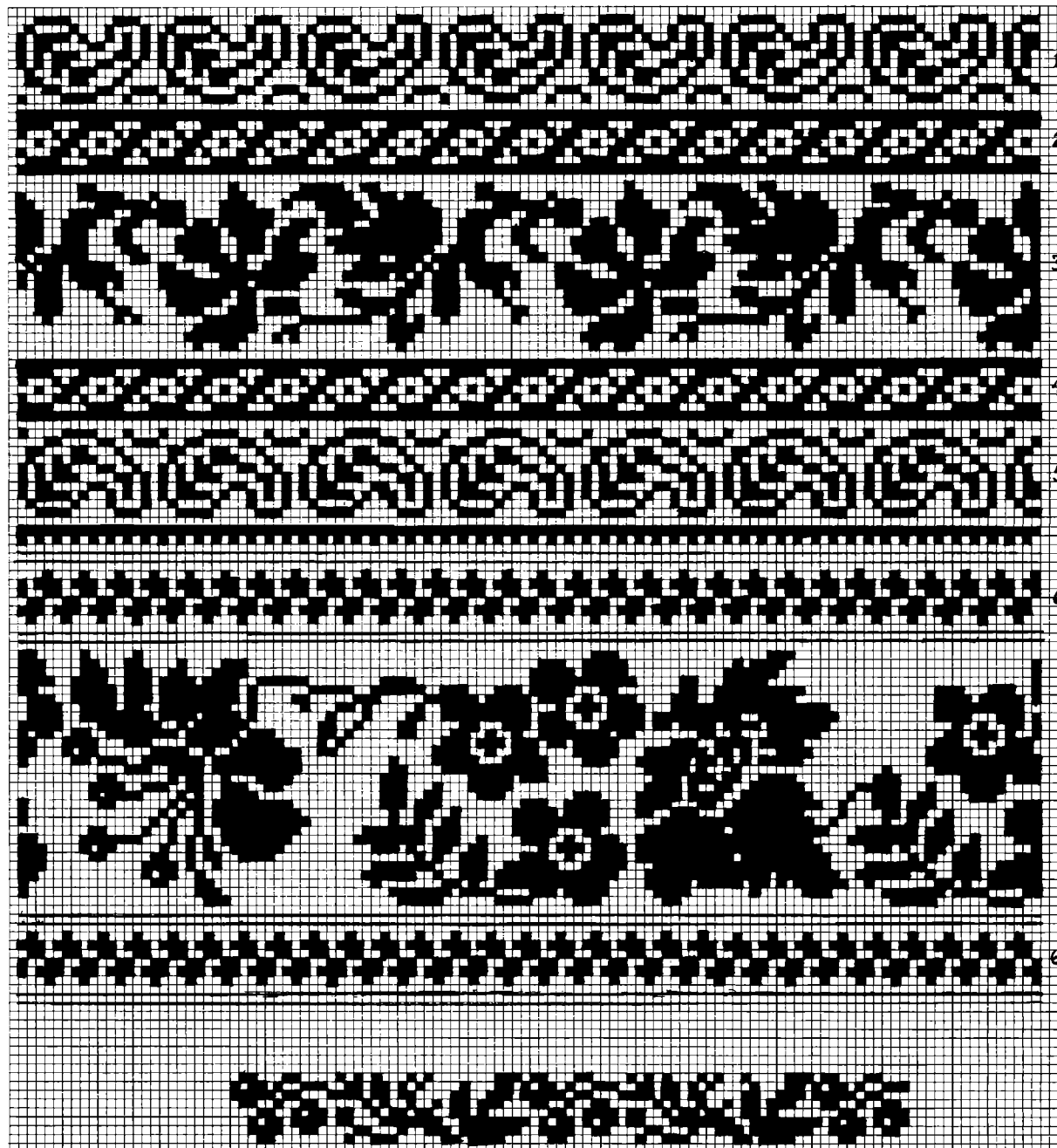
"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y and at additional mailing offices" (USPS 414-660)

108 Second Ave. New York, N.Y. 10003

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

ISSN 0740-0225

INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING

Уставка жіночої сорочки, село Угранів, Сокальщина. Приблизно з 1930 року. Композиція селянки Олександри Сич-Адамус. Взір поданий до половини, дошиваючи повторити смуги в такому порядку ч. 6, 5, 4, 3, 2, 1. Внизу є взір з коміра жіночої сорочки. Вишивати чорними нитками. Зі збірки Ірини Кашубинської. Власність Українського Музею в Нью-Йорку. Рисувала Ольга Трачук.

Insert of a woman's shirt - the village of Uhraniv in the Sokal' region. Oleksandra Sich-Adamis is credited with this composition from the year 1930. Only half the pattern is given, when completing the middle row, continue by repeating the pattern in the reverse order, that is, rows: 6, 5, 4, 3, 2, 1. At the bottom of the drawing is the collar from the woman's shirt. Embroider using black thread. From the collection of Irina Kashubynska in the Ukrainian Museum of New York. Pattern copied by Olga Tratchuk.